

Dziennik Urzędowy L 349

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

12 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1817/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1818/2006 z dnia 11 grudnia 2006 r. w sprawie wdrożenia systemu zarządzania pułapami ilościowymi dotyczącymi chlorku potasu w związku ze środkami antydumpingowymi stosowanymi względem przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi	3
★ Dyrektywa Komisji 2006/130/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. wykonująca dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ustanowienia kryteriów zwolnienia z wymogu wydawania na podstawie recepty określonych weterynaryjnych produktów leczniczych przeznaczonych dla zwierząt hodowanych, chowanych lub utrzymywanych w celu produkcji żywności ⁽¹⁾	15
★ Dyrektywa Komisji 2006/131/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia metamidofosu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	17
★ Dyrektywa Komisji 2006/132/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	22
★ Dyrektywa Komisji 2006/133/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia flusilazolu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	27
★ Dyrektywa Komisji 2006/134/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia fenarimolu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	32
★ Dyrektywa Komisji 2006/135/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia karbendazymu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	37
★ Dyrektywa Komisji 2006/136/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia dinokapu jako substancji czynnej ⁽¹⁾	42

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Rada

2006/914/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 listopada 2006 r. dotycząca zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie zmiany kwoty wkładu finansowego Norwegii przewidzianej w Porozumieniu między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN) 47

Porozumienie między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie zmiany kwoty wkładu finansowego Norwegii przewidzianej w Porozumieniu między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN) 49

Komisja

2006/915/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 2006 r. przedłużająca okres obowiązywania decyzji 2002/887/WE w odniesieniu do naturalnie lub sztucznie skarłonych roślin *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* oraz *Pinus L.*, pochodzących z Japonii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5997) 51

2006/916/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 2006 r. przewidująca odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin *Vitis L.*, innych niż owoce, pochodzących z Chorwacji lub z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6365) 52

2006/917/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 2006 r. ustanawiająca wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania choroby niebieskiego języka we Francji w latach 2004–2005 (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6382) 56

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Wspólne działanie Rady 2006/918/WPZiB z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2006/304/WPZiB dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie 57

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanowienia szczegółowych zasad zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz.U. L 345 z 20.11.2004) 59

- ★ Sprostowanie do wspólnego działania Rady 2006/867/WPZiB z dnia 30 listopada 2006 r. rozszerzającego i zmieniającego mandat Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej (EUMM) (Dz.U. L 335 z 1.12.2006) 60

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1817/2006

z dnia 11 grudnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 11 grudnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	96,0
	204	48,6
	999	72,3
0707 00 05	052	147,2
	204	67,3
	628	167,7
	999	127,4
0709 90 70	052	153,2
	204	58,4
	999	105,8
0805 10 20	052	58,8
	388	46,7
	508	15,3
	528	26,3
	999	36,8
0805 20 10	052	63,5
	204	58,9
	999	61,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	66,6
	999	66,6
0805 50 10	052	51,6
	528	35,6
	999	43,6
0808 10 80	400	88,1
	720	80,3
	999	84,2
0808 20 50	052	134,0
	400	113,0
	528	106,5
	720	78,4
	999	108,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1818/2006**z dnia 11 grudnia 2006 r.****w sprawie wdrożenia systemu zarządzania pułapami ilościowymi dotyczącymi chlorku potasu w związku ze środkami antydumpingowymi stosowanymi względem przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),uwzględniając rozporządzenia Rady (WE) nr 1050/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i z Rosji⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada wprowadziła rozporządzeniem (WE) nr 1050/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ostateczne środki antydumpingowe względem przywozu chlorku potasu pochodzącego między innymi z Białorusi. Z uwagi na szczególne warunki panujące na rynku chlorku potasu uznano za stosowne wprowadzenie środków w formie minimalnej ceny importowej („MCI”) w odniesieniu do rodzajów produktu objętych kodami CN 3104 20 50 i 3104 20 90 (kody TARIC 3104 20 50 10, 3104 20 50 90 i 3104 20 90 00) do poziomu pułapów ilościowych, powyżej którego należy stosować cło *ad valorem* wynoszące 27,5 % („produkt objęty postępowaniem”).
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 1050/2006 Rada uznała, że wprowadzenie pułapów ilościowych wymaga ustanowienia systemu zarządzania, który nie mógł zostać wdrożony przed wejściem w życie tego rozporządzenia. Dlatego też Rada, w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1050/2006, upoważniła Komisję do ustanowienia w drodze rozporządzenia zasad wdrożenia systemu zarządzania pułapami ilościowymi najszybciej, jak to możliwe z technicznego punktu widzenia.
- (3) Skuteczne zarządzanie pułapami ilościowymi wymaga wprowadzenia obowiązku posiadania wspólnotowego pozwolenia na przywóz w celu dopuszczenia do

swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu objętego postępowaniem, do momentu przekroczenia pułapów ilościowych. Aby zminimalizować zakłócenia w funkcjonowaniu rynku i zapewnić sprawiedliwy dostęp do pułapów ilościowych wszystkim podmiotom gospodarczym, uznano za stosowne wydawanie pozwoleń na przywóz według kolejności zgłoszeń od państw członkowskich.

- (4) Aby zagwarantować, że pułapy ilościowe nie zostaną przekroczone, konieczne jest wprowadzenie procedury, w ramach której właściwe organy państw członkowskich wydają pozwolenia na przywóz po potwierdzeniu ze strony Komisji, że odpowiednie ilości pozostają dostępne w ramach pułapów ilościowych.
- (5) W celu zwalczania spekulacyjnych i nieuczciwych praktyk związanych z wydawaniem pozwoleń na przywóz uznano za stosowne ograniczenie indywidualnych wniosków do ilości określonej we właściwej umowie zawartej między importerem i eksporterem oraz ograniczenie ważności pozwoleń na przywóz do trzech miesięcy. W tym kontekście Komisja przypomina również, że w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽³⁾ przewidziano, iż – oprócz przypadków wyjątkowych – przedstawiciel celny wyznaczony przez importera musi mieć siedzibę we Wspólnocie. Ponadto, do tych samych celów (tj. zwalczania spekulacyjnych i nieuczciwych praktyk), uznano za stosowne określić eksportera jako podmiot gospodarczy posiadający statutową siedzibę, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności na terytorium Białorusi.
- (6) W różnych dziedzinach działalności administracyjnej stosowanie skomputeryzowanych procedur stopniowo zastępuje ręczne wprowadzanie danych. Należy również umożliwić stosowanie skomputeryzowanych i elektronicznych procedur przy składaniu wniosków o pozwolenia na przywóz oraz wydawaniu takich pozwoleń.
- (7) W trosce o dobrą administrację Komisja uważa, że powinno się przewidzieć wystarczająco długi termin dla państw członkowskich na wdrożenie systemu zarządzania pułapami ilościowymi ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, a także po to, by podmioty gospodarcze przywykły do nowego systemu pozwoleń na przywóz. Uznaje się zatem za stosowne, aby rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 191 z 12.7.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz. U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenia ustanawia przepisy szczegółowe dotyczące systemu zarządzania pułapami ilościowymi dotyczącymi chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, jak określono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1050/2006.

2. Wszystkie produkty dopuszczone do swobodnego obrotu w ramach pułapów ilościowych, o których mowa w ust. 1, wymagają przedstawienia pozwolenia na przywóz wydane zgodnie z artykułami poniżej.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „umowa” oznacza umowę zawartą i podpisaną między eksporterem i importerem;
- 2) „eksporter” oznacza podmiot gospodarczy posiadający statutową siedzibę, zarząd lub główne miejsce prowadzenia działalności na terytorium Białorusi;
- 3) „pozwolenie na przywóz” oznacza pozwolenie na przywóz wydane przez organy krajowe w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu objętego postępowaniem zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 4) „importer” oznacza każdy podmiot gospodarczy dopełniający samodzielnie lub poprzez działającego w jego imieniu przedstawiciela formalności dotyczących dopuszczenia do swobodnego obrotu produktu objętego postępowaniem;
- 5) „organy krajowe” oznaczają organy krajowe państw członkowskich właściwe do wydawania pozwoleń zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jak wymieniono w załączniku I;
- 6) „produkt objęty postępowaniem” oznacza chlorek potasu pochodzący z Białorusi, objęty kodami CN 3104 20 50 i 3104 20 90 (kody TARIC 3104 20 50 10, 3104 20 50 90 i 3104 20 90 00).

Zasady mające zastosowanie do zarządzania pułapami ilościowymi

Artykuł 3

1. Wnioski lub deklaracje dotyczące pozwoleń na przywóz mogą składać wyłącznie importerzy. Wnioski lub deklaracje

można składać w organach krajowych wymienionych w załączniku I, w każdym państwie członkowskim. Ilości określone w indywidualnych wnioskach nie mogą przekraczać ilości określonej w odpowiedniej umowie.

2. Wnioski lub deklaracje złożone przez importera w celu otrzymania pozwolenia na przywóz zawierają przynajmniej informacje określone w załączniku II.

3. Importer przedstawia oryginał umowy w momencie składania organom krajowym wniosku lub deklaracji dotyczących pozwolenia na przywóz.

4. Organy krajowe odrzucają wnioski lub deklaracje dotyczące pozwoleń na przywóz złożone niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 4

1. W celu zapewnienia, że ilości, na które wydano pozwolenia na przywóz, w dowolnym momencie nie przekroczą całkowitych pułapów ilościowych dotyczących produktu objętego postępowaniem, organy państw członkowskich wydają pozwolenia na przywóz wyłącznie po potwierdzeniu przez Komisję, że w ramach pułapów ilościowych dotyczących produktu objętego postępowaniem nadal dostępne są określone ilości.

2. Przywóz objęty pozwoleniem jest wliczany na poczet pułapów ilościowych ustanowionych na rok, w którym złożono wniosek o pozwolenia na przywóz do organów krajowych.

3. W celu stosowania ust. 1, przed wydaniem pozwoleń na przywóz, organy krajowe informują Komisję o ilościach zawartych we wnioskach o pozwolenia na przywóz, potwierdzonych otrzymanymi przez organy umowami. W odpowiedzi Komisja informuje o tym, czy ilości, których dotyczą wnioski, są dostępne w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, na zasadzie kolejności powiadomień otrzymanych od organów krajowych.

4. Wnioski objęte powiadomieniami przesłanymi do Komisji są ważne, jeżeli wyraźnie określają w każdym przypadku kraj wywozu, obowiązujący kod TARIC, ilości, które mają być przywiezione, numer umowy, wartość cif lub DAF (gdzie stosowne i jak określono w Incoterms 2000) produktu objętego postępowaniem na granicy Wspólnoty w podziale na kod TARIC oraz rok, w którym obowiązują pułapy ilościowe.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 3 do 4, są dokonywane w formie elektronicznej w ramach zintegrowanej sieci utworzonej w tym celu, z wyjątkiem sytuacji, w których z ważnych przyczyn technicznych konieczne jest czasowe użycie innych środków łączności.

Artykuł 5

1. O ile zgodnie z art. 4 Komisja potwierdzi, że w ramach danych pułapów ilościowych dostępna jest ilość, o którą ubiega się wnioskodawca, organy krajowe wydają pozwolenie na przywóz najpóźniej w terminie dziesięciu dni roboczych od okazania przez importera oryginału odpowiedniej umowy. Pozwolenia na przywóz są wydawane przez organy krajowe państw członkowskich niezależnie od państwa członkowskiego wskazanego w umowie jako kraj przeznaczenia, o ile Komisja potwierdzi dostępność ilości w ramach pułapów ilościowych.

2. Pozwolenia na przywóz są sporządzane zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku III.

3. Ważność pozwoleń na przywóz wydanych przez organy krajowe wynosi trzy miesiące. Jeżeli wniosek lub deklaracja dotyczące pozwolenia na przywóz zostaną złożone po dniu 1 października danego roku, ważność pozwolenia na przywóz wydanego na podstawie takiego wniosku lub deklaracji upływa w dniu 31 grudnia danego roku.

4. Ilości, dla których wydano pozwolenie na przywóz, nie przekraczają ilości wskazanych w umowie, na podstawie której wydano pozwolenie na przywóz.

5. Importerzy nie są zobowiązani do przywozu całkowitej ilości produktów objętych pozwoleniem na przywóz w ramach jednej przesyłki.

6. Obowiązki i prawa wynikające z pozwoleń na przywóz lub wyciągów nie mogą być przenoszone.

7. Pozwolenie na przywóz może być wydane w formie elektronicznej, pod warunkiem że dane urzędy celne mają dostęp do takiego pozwolenia za pośrednictwem sieci komputerowej.

8. Importerzy zwracają wygaśnięte pozwolenia na przywóz do krajowych organów wydających w terminie 10 dni roboczych od daty ich wygaśnięcia. Importerzy nie składają wniosków o nowe pozwolenia na przywóz do czasu, gdy 85 % ilości określonych w obowiązujących pozwoleniach na przywóz nie zostało przywiezione.

Artykuł 6

Pozwolenia na przywóz są wydawane przez organy krajowe zgodnie z art. 4 w sposób niedyskryminujący importerów we Wspólnocie, niezależnie od ich siedziby na terenie Wspólnoty.

Artykuł 7

1. Organy krajowe informują Komisję niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia o wszelkich ilościach niewykorzystanych w okresie ważności pozwolenia na przywóz. Takie ilości zostają automatycznie i niezwłocznie przeniesione do niewykorzystanych ilości w ramach pułapów ilościowych.

2. Organy krajowe informują Komisję o unieważnieniu pozwolenia na przywóz lub innego równoważnego dokumentu, który został już wydany, w przypadku gdy odpowiednia umowa została rozwiązana przez eksportera lub importera. Jednakże jeżeli Komisja lub organy krajowe zostały poinformowane przez importera o rozwiązaniu umowy po przywiezieniu do Wspólnoty pewnych ilości produktu objętego postępowaniem określonych w umowie, dane ilości są wliczane na poczet pułapów ilościowych na rok, w którym złożono do organów krajowych wnioski lub deklaracje dotyczące pozwolenia na przywóz.

Artykuł 8

Jeżeli Komisja uzna, że ogólne ilości produktu objętego postępowaniem określone w umowie w jakimkolwiek roku osiągną poziom pułapów ilościowych, organy krajowe zostają niezwłocznie powiadomione w celu zawieszenia procedury dalszego wydawania pozwoleń na przywóz.

Wspólnotowe pozwolenia na przywóz – jednolity format

Artykuł 9

1. Formularze, które mają być używane przez organy krajowe do wydawania pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 4–7, odpowiadają wzorcowi przedstawionemu w załączniku III.

2. Formularze pozwoleń na przywóz i wyciągi z nich sporządzane są w dwóch kopiach; jedna kopia, oznaczona jako „Kopia posiadacza” i nosząca numer 1, wydawana jest wnioskodawcy, natomiast druga, oznaczona jako „Kopia dla organu wydającego” i nosząca numer 2, zatrzymywana jest przez organ wydający pozwolenie. Do celów administracyjnych organy krajowe mogą dołączyć dodatkowe kopie do formularza 2.

3. Formularze drukowane są na białym papierze niezawierającym masy ścierniej, o gramaturze od 55 do 65 g/m². Rozmiar formularzy wynosi 210 na 297 mm; odstęp między wierszami wynosi 4,24 mm (jedna szóstka cala); należy dokładnie zachować układ formularzy. Obydwie strony kopii nr 1, która jest właściwym pozwoleniem na przywóz, są dodatkowo zadrukowane czerwonym wzorem gilozowanym w tle, umożliwiającym dostrzeżenie wszelkich fałszerstw przy użyciu środków mechanicznych bądź chemicznych.

4. Za drukowanie formularzy odpowiedzialne są państwa członkowskie. Formularze mogą być także drukowane w drukarniach wyznaczonych przez państwo członkowskie, w którym mają one siedzibę. W tym ostatnim przypadku na każdym formularzu umieszcza się wzmiankę o wyznaczeniu drukarni przez państwo członkowskie. Każdy formularz musi nosić nazwę i adres drukarni lub znak umożliwiający zidentyfikowanie drukarni.

5. Z chwilą wydania pozwoleń na przywóz lub wyciągów umieszcza się na nich numer wydania określony przez organ krajowy. Numer pozwolenia na przywóz zostaje przekazany Komisji drogą elektroniczną za pośrednictwem zintegrowanej sieci ustanowionej na podstawie art. 4.

6. Pozwolenia na przywóz i wyciągi wypełniane są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym wydawane jest pozwolenie.

7. Oznaczenia wydających organów krajowych i urzędów celnych lub właściwych organów administracyjnych stosowane są w formie pieczęci. Wytłoczony odcisk połączony z literami lub cyframi uzyskanymi poprzez perforację lub nadruk na pozwoleniu na przywóz może zastępować pieczęć organu wydającego. Krajowe organy wydające stosują wszelkie metody zabezpieczeń przed fałszerstwami, aby rejestrować przydzielone ilości w sposób uniemożliwiający wstawianie cyfr lub adnotacji.

8. Na odwrocie kopii nr 1 i kopii nr 2 umieszczona jest rubryka, w której organy celne podczas wypełniania formalności przywozowych albo właściwe organy administracyjne podczas wystawiania wyciągu mogą wpisywać ilości. Jeżeli miejsce przeznaczone na wpisy odliczające na pozwoleniu na

przywóz lub na wyciągu jest niewystarczające, wówczas właściwe organy państw członkowskich mogą dołączyć jedną lub więcej dodatkowych stron zawierających rubryki odpowiadające rubrykom na odwrocie kopii nr 1 i kopii nr 2 pozwolenia na przywóz lub wyciągu. Właściwe organy państw członkowskich umieszczają swoją pieczęć tak, aby jedna jej połowa znalazła się na pozwoleniu na przywóz lub wyciągu z niego, a druga połowa na dodatkowej stronie. W przypadku wykorzystania więcej niż jednej dodatkowej strony, kolejna pieczęć zostaje przyłożona w ten sam sposób, na każdej dodatkowej stronie i stronie ją poprzedzającej.

9. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą wymagać, jeżeli jest to niezbędne, aby treść pozwoleń na przywóz lub wyciągów została przetłumaczona na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych danego państwa członkowskiego.

10. Wydane pozwolenia na przywóz lub wyciągi z nich, wpisy i potwierdzenia dokonane przez organy państwa członkowskiego wywołują takie same skutki prawne w każdym z pozostałych państw członkowskich, jak pozwolenia na przywóz lub wyciągi z nich wydane przez właściwe organy tych państw członkowskich, jak również wpisy i potwierdzenia dokonane przez te organy. Pozwolenia na przywóz lub wyciągi z nich wydane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są ważne na całym obszarze celnym Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ORGANÓW KRAJOWYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral économie, PME, classes moyennes
et énergie

Administration du potentiel économique

Service licences — Licences

Rue de Louvain 44

B-1000 Bruxelles

Fax: (32-2) 548 65 56

e-mail:

website:

Federale Overheidsdienst Economie, kmo, Middenstand
en Energie

Bestuur Economisch Potentieel

Dienst Vergunningen

Leuvenseweg 44

B-1000 Brussel

Fax: (32-2) 548 65 56

e-mail:

website:

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu

Licenční správa

Na Františku 32

CZ-110 15 Praha 1

Fax: (420) 224 21 21 33

e-mail:

website:

EESTI

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Harju 11

EE-15072 Tallinn

Fax: + 372 6313 660

e-mail:

website:

ΕΛΛΑΣ

Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών

Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών,

Εμπορικής Άμυνας

Κορνάρου 1

GR-105 63 Αθήνα

Fax: (30) 210-328 60 94

e-mail:

website:

ESPAÑA

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio

Secretaría General de Comercio Exterior

Subdirección General de Comercio Exterior de Productos
Industriales

Paseo de la Castellana 162

E-28046 Madrid

Fax: (34) 913 49 38 31

e-mail:

website:

DANMARK

Økonomi- og Erhvervsministeriet

Erhvervs- og Byggestyrelsen

Lange Linie Allé 17

DK-2100 København Ø

Fax: + 45-35 46 60 00

e-mail:

website: www.ebst.dk

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle
(BAFA)

Frankfurter Straße 29—35

D-65760 Eschborn 1

Fax: (49-61) 969 42 26

e-mail:

website:

ITALIA

Ministero del Commercio internazionale

Direzione generale per la Politica commerciale

Viale America 341

I-00144 Roma

Fax: (39-06) 59 93 26 36

e-mail: polcom3@mincomes.it

website: www.mincomes.it

FRANCE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie

Direction générale des entreprises

Sous-direction des biens de consommation

Bureau Textile-Importations

Le Bervil

12, rue Villiot

F-75572 Paris Cedex 12

Fax: (33) 153 44 91 81

e-mail:

website:

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment

Import/Export Licensing, Block C

Earlsfort Centre

Hatch Street

Dublin 2

Ireland

Fax: (353-1) 631 25 62

e-mail:

website: www.entemp.ie

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Fax: (43-1) 711 00-83 86
e-mail:
website:

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
Οδός Ανδρέα Αραούζου αρ. 6
CY-1421 Λευκωσία
Φαξ: (357) 22-37 51 20
e-mail:
website:

LATVIJA

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Fax: + 371-728 08 82
e-mail: licencesana@em.gov.lv
website: www.em.gov.lv

LIETUVA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
Prekybos departamentas
Gedimino pr. 38/2
LT-01104 Vilnius
Fax: (370-5) 26 23 974
e-mail: j.vaigauskiene@ukmin.lt,
j.gutkauskiene@ukmin.lt
website: www.ukmin.lt

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-507 Warszawa
Faks: + 48-22-693 40 21
e-mail:
website:

PORTUGAL

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua Terreiro do Trigo, Edifício da Alfândega de
Lisboa
PT-1140-060 Lisboa
Fax: (351) 21 881 42 61
e-mail:
website:

SLOVENIJA

Ministrstvo za finance
Carinska uprava Republike Slovenije
Carinski urad Jesenice
Center za TARIC in kvote
Spodnji Plavž 6c
SI-4270 Jesenice
Fax: (386-4) 297 44 72
e-mail: taric.cuje@gov.si
website: <http://www.carina.gov.si>

LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Fax: (352) 46 61 38
e-mail: office.licences@mae.etat.lu
website: www.eco.public.lu/attributions/office_licences/index.html

MAGYARORSZÁG

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Fax: (36-1) 336 73 02
e-mail:
website:

MALTA

Diviżjoni għall -Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
MT-Valletta CMR02
Fax: + 356-25-69 02 99
e-mail:
website:

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo hospodárstva SR
Odbor licencií
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Slovenská republika
Fax: + 421-2-43 42 39 19
e-mail:
website:

SUOMI

Tullihallitus
PL 512
FI-00101 Helsinki
Telekopio: (358-20) 492 28 52
e-mail:
website:

SVERIGE

Statens jordbruksverk
SE-551 82 Jönköping
Fax: (46-36) 19 05 46
e-mail: jordbruksverket@sjv.se
website: <http://www.sjv.se>

NEDERLAND

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in- en uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
NL-9700 RD Groningen
Fax: (31-50) 523 23 41
e-mail:
website:

ROMÂNIA

Ministerul Economiei și Comerțului
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu nr. 16
București, sector 1
Cod poștal: 010036
Fax: +40 21 315 04 54
e-mail: clc@dce.gov.ro
website: www.dce.gov.ro

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Fax: (44-1642) 36 42 69
e-mail:
website:

БЪЛГАРИЯ

Дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол”
Министерство на икономиката и енергетиката
ул. „Славянска” 8
1052 София
Fax: +359 2 981 50 41;
+359 2 980 4710;
+359 2 988 3654
website: www.mee.government.bg

ZAŁĄCZNIK II

Deklaracje lub wnioski składane przez importera w celu uzyskania pozwolenia na przywóz zawierają następujące informacje:

- 1) Eksporter (nazwa i pełny adres, numer telefonu/faksu, adres e-mail);
  - 2) Importer (nazwa i pełny adres, numer telefonu/faksu, adres e-mail i numer VAT);
  - 3) Dokładny opis towarów wraz z kodami TARIC;
  - 4) Kraj pochodzenia towarów;
  - 5) Kraj wysyłki;
  - 6) Ilość wskazana we wniosku w tonach;
  - 7) Wartość cif lub DAF (gdzie stosowne i jak określono w Incoterms 2000) produktu objętego postępowaniem na granicy Wspólnoty w podziale na pozycje TARIC;
  - 8) Data i numer umowy;
  - 9) Miejsce, data i podpis wnioskodawcy;
  - 10) Podpisane oświadczenie następującej treści: „Ja, niżej podpisany, oświadczam, że informacje przedstawione w niniejszym wniosku są prawdziwe, prawidłowe i zgodne z wymogami rozporządzenia Komisji (WE) 1818/2006.”.
-

ZAŁĄCZNIK III

Europejskie wspólnotowe pozwolenie na przywóz

Kopia posiadacza	1	1. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj, numer VAT)	2. Numer wydania	
			3. Rok	
			4. Organ odpowiedzialny za wydanie (nazwa, adres i numer telefonu)	
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, zależnie od przypadku (nazwa i pełny adres)	6. Kraj pochodzenia (oraz kod nomenklatury geograficznej)	
			7. Kraj wysyłki (oraz kod nomenklatury geograficznej)	
			8. Ostatni dzień ważności	
	1	9. Wyszczególnienie towarów		10. Kod TARIC
				11. Ilość wyrażona w tonach
			12. Zabezpieczenie/gwarancja (zależnie od przypadku)	
13. Inne dane szczegółowe				
14. Poświadczenie właściwego organu				
Data:				
		(Podpis)	(Pieczęć)	

15. PRZYDZIAŁY			
Wskazać dostępną ilość w części 1 kolumny nr 17 oraz ilość przydzieloną w części 2 tej kolumny			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu oraz data przydziału	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć oraz podpis organu przydzielającego
17. Liczbowo	18. Słownie, w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dołączyć strony dodatkowe.

Europejskie wspólnotowe pozwolenie na przywóz

Kopia dla organu wydającego	2	1. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj, numer VAT)	2. Numer wydania
			3. Rok
			4. Organ odpowiedzialny za wydanie (nazwa, adres i numer telefonu)
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, zależnie od przypadku (nazwa i pełny adres)	6. Kraj pochodzenia (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			7. Kraj wysyłki (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			8. Ostatni dzień ważności
	2	9. Wyszczególnienie towarów	10. Kod TARIC
			11. Ilość wyrażona w tonach
		12. Zabezpieczenie/gwarancja (zależnie od przypadku)	
13. Inne dane szczegółowe			
14. Poświadczenie właściwego organu			
Data:			
		(Podpis)	(Pieczęć)

15. PRZYDZIAŁY			
Wskazać dostępną ilość w części 1 kolumny nr 17 oraz ilość przydzieloną w części 2 tej kolumny			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu oraz data przydziału	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć oraz podpis organu przydzielającego
17. Liczbowo	18. Słownie, w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Dołączyć strony dodatkowe.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/130/WE

z dnia 11 grudnia 2006 r.

wykonywująca dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ustanowienia kryteriów zwolnienia z wymogu wydawania na podstawie recepty określonych weterynaryjnych produktów leczniczych przeznaczonych dla zwierząt hodowanych, chowanych lub utrzymywanych w celu produkcji żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 67 akapit pierwszy lit. aa),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 67 dyrektywy 2001/82/WE w przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym i trzecim tego artykułu, weterynaryjne produkty lecznicze mogą być wydawane na potrzeby powszechne wyłącznie na podstawie recepty. Ponieważ jednak niektóre substancje zawarte w weterynaryjnych produktach leczniczych przeznaczonych dla zwierząt hodowanych, chowanych lub utrzymywanych w celu produkcji żywności nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt ani dla środowiska, możliwe jest przyznanie zwolnienia z tego wymogu ogólnego zgodnie z art. 67 akapit pierwszy lit. aa). Takie zwolnienia pozostają bez uszczerbku dla stosowania wszelkich pozostałych przepisów pierwszego i trzeciego akapitu tego artykułu.
- (2) W związku z tym właściwe jest ustanowienie kryteriów, na podstawie których państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia z wymogu ogólnego, o którym mowa w art. 67 akapit pierwszy lit. aa) dyrektywy 2001/82/WE, tj. wymogu wydawania na potrzeby powszechne wyłącznie na podstawie recepty weterynaryjnych produktów leczniczych przeznaczonych dla zwierząt hodowanych, chowanych lub utrzymywanych w celu produkcji żywności.
- (3) W przypadkach, w których dane weterynaryjne produkty lecznicze są łatwe do podania i, nawet przy nieprawidłowym podaniu, nie powodują zagrożenia ani dla leczonego zwierzęcia, ani dla osoby podającej produkt, powinno być możliwe udostępnianie takich produktów bez recepty lekarza weterynarii. Z drugiej strony, nie powinna istnieć możliwość przyznania takiego zwolnienia produktom o profilu niekorzystnym z punktu widzenia nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii ani produktom szkodliwym dla środowiska.
- (4) Niewłaściwe warunki przechowywania mogą mieć poważny wpływ na jakość, bezpieczeństwo

i skuteczność weterynaryjnych produktów leczniczych. Dlatego nie należy przyznawać zwolnienia produktom, których jakość, bezpieczeństwo i skuteczność można zagwarantować, tylko jeżeli są przechowywane w specjalnych warunkach.

- (5) Weterynaryjne produkty lecznicze, które zostały zwolnione, powinny ponadto zawierać jedynie takie substancje czynne, które nie powodują zagrożenia dla bezpieczeństwa konsumentów pod względem obecności w żywności pozostałości substancji pochodzących od zwierząt poddawanych leczeniu; produkty te nie powinny także stwarzać potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub zwierząt poprzez wykształcenie oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe lub przeciwwrobacze w przypadku ich nieprawidłowego zastosowania.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia kryteria, na podstawie których państwa członkowskie, zgodnie z art. 67 akapit pierwszy lit. aa) dyrektywy 2001/82/WE, mogą przyznawać zwolnienia z wymogu wydawania wyłącznie na podstawie recepty weterynaryjnych produktów leczniczych przeznaczonych dla zwierząt hodowanych, chowanych lub utrzymywanych w celu produkcji żywności.

Artykuł 2

Weterynaryjne produkty lecznicze dla zwierząt hodowanych, chowanych lub utrzymywanych w celu produkcji żywności mogą zostać zwolnione z wymogu wydawania wyłącznie na podstawie recepty lekarza weterynarii, jeżeli spełnione są wszystkie z następujących kryteriów:

- a) podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych ograniczone jest do postaci, w przypadku których stosowanie produktów nie wymaga żadnej szczególnej wiedzy lub umiejętności;
- b) nawet w przypadku niewłaściwego podania weterynaryjny produkt leczniczy nie stwarza żadnego bezpośredniego lub pośredniego zagrożenia dla leczonego zwierzęcia lub zwierząt, osoby podającej produkt lub środowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58).

- c) skrócona charakterystyka weterynaryjnego produktu leczniczego nie zawiera żadnych ostrzeżeń o możliwych poważnych skutkach ubocznych wynikających z prawidłowego stosowania produktu;
- d) ani dany weterynaryjny produkt leczniczy, ani żaden z innych produktów zawierających tę samą substancję czynną nie były przedmiotem częstych zgłoszeń o ciężkim niepożądanym działaniu;
- e) w skróconej charakterystyce produktu nie podano przeciwwskazań dotyczących innych powszechnie stosowanych bez recepty weterynaryjnych produktów leczniczych;
- f) weterynaryjny produkt leczniczy nie wymaga specjalnych warunków przechowywania;
- g) nie występuje żadne zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów pod względem obecności w żywności pozostałości substancji pochodzących od zwierząt poddawanych leczeniu, nawet w przypadku nieprawidłowego zastosowania danych weterynaryjnych produktów leczniczych;
- h) nie występuje zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt pod względem wykształcenia oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe lub przeciwracze, nawet jeśli dany weterynaryjny produkt leczniczy zawierający te środki stosowany jest niewłaściwie.

Artykuł 3

1. W przypadkach, w których państwa członkowskie decydują o przyznaniu zwolnień na mocy niniejszej dyrektywy, powiadamiają o tym Komisję.
2. W przypadku niedokonania najpóźniej do dnia 31 marca 2007 r. powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, krajowe

zwolnienia, o których mowa w art. 67 akapit pierwszy lit. aa) dyrektywy 2001/82/WE, przestają obowiązywać.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu sześciu miesięcy od powiadomienia, o którym mowa w art. 3. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

DYREKTYWA KOMISJI 2006/131/WE**z dnia 11 grudnia 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia metamidofosu jako substancji czynnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r., ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾, ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich możliwego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje metamidofos.
- (2) Wpływ metamidofosu na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez zgłaszającego. Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 933/94 z dnia 27 kwietnia 1994 r. określającego substancje czynne wchodzące w skład środków ochrony roślin i wyznaczającego państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców przy wykonywaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽³⁾ Włochy zostały wyznaczone jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dnia 30 lipca 1999 r. Włochy przedłożyły Komisji stosowne sprawozdanie z oceny oraz zalecenia zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3600/92.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Przegląd dotyczący metamidofosu ujawnił szereg wątpliwości, którymi zajął się Panel Naukowy ds. Zdrowia Roślin, Środków Ochrony Roślin i ich Pozostałości (PPR) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). Członków panelu naukowego poproszono, aby określili wartość odpowiadającą poziomowi adsorpcji skórnej, przyjmując jako podstawę naukową różne wyniki badań przedłożonych przez zgłaszającego w celu uwzględnienia ich przy ocenie zagrożenia dla

ludzi, jakie wynika z narażenia skóry na działanie substancji. Członków panelu naukowego poproszono ponadto o dokonanie przeglądu szacunków dotyczących unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję, czasu pobierania przez zwierzęta pokarmu na obszarach poddanych działaniu środka i ilości zarażonego pokarmu zdobytego na obszarach poddanych działaniu środka oraz o przedstawienie opinii doradczej w sprawie wpływu tych czynników na szacunki dotyczące wysokiego oraz krótko- i długoterminowego narażenia ptaków i ssaków na działanie środka owadobójczego w postaci metamidofosu. W opinii będącej odpowiedzią na pierwsze pytanie panel PPR stwierdził⁽⁴⁾, że na podstawie dostępnych danych najlepiej oszacowana adsorpcja skórna rozcieńzonego preparatu wynosi około 5 %. Odpowiadając na drugie pytanie, panel PPR oparł swoją ocenę na dwóch gatunkach uwzględnionych przez zgłaszającego i państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy – pliszce żółtej i myszy zaroślowej, jako że gatunki te w znacznym stopniu żerują na uprawach, w odniesieniu do których zgłaszający udowodnił użycie metamidofosu. Panel PPR nie zgodził się⁽⁵⁾ z wartościami zaproponowanymi przez zgłaszającego i przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w odniesieniu do ilości zarażonego pokarmu określonymi dla pliszki żółtej oraz z szacunkami wykorzystanymi w odniesieniu do składu pożywienia pliszki żółtej i myszy zaroślowej. Panel PPR stwierdził, że wartości te zaniżają wysoki poziom narażenia poszczególnych zwierząt na działanie substancji. Panel PPR opracował alternatywną metodę oceny potencjalnej roli unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję. Mechanizmy warunkujące mają złożony charakter, jednak wydaje się możliwe, że zarówno pliszka żółta, jak i mysz zaroślowa mogą pożywić się wystarczająco szybko, aby wywołało to śmiertelność w warunkach polowych. Panel PPR określił dla badań laboratoryjnych i badań w warunkach polowych wiele opcji, które można by rozważyć w celu oceny ryzyka z większą pewnością.

- (5) Artykuł 5 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowią, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać ograniczeniom i warunkom. W tym przypadku za konieczne uznaje się ograniczenia dotyczące okresu włączenia oraz upraw objętych zezwoleniem. W ramach pierwotnych

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293 z 24.10.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2230/95 (Dz.U. L 225 z 22.9.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Zdrowia Roślin, Środków Ochrony Roślin i ich Pozostałości na wniosek Komisji w związku z oceną metamidofosu w toksykologii w kontekście dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dziennik EFSA (2004), 95, str. 1–15) przyjęta dnia 14 września 2004 r.

⁽⁵⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Zdrowia Roślin, Środków Ochrony Roślin i ich Pozostałości na wniosek Komisji w związku z oceną metamidofosu w ekotoksykologii w kontekście dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dziennik EFSA (2004), 144, str. 1–50) przyjęta dnia 14 grudnia 2004 r.

- środków przedstawionych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt zaproponowano ograniczenie okresu włączenia do siedmiu lat, aby państwa członkowskie w pierwszym rzędzie dokonywały przeglądu środków ochrony roślin zawierających metamidofos, które już znajdują się na rynku. Aby zapewnić zgodny z założeniami wysoki poziom ochrony, włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG powinno ograniczać się do tych zastosowań metamidofosu, które zostały rzeczywiście zbadane w ramach oceny wspólnotowej i w odniesieniu do których zaproponowane zastosowania zostały uznane za zgodne z warunkami przewidzianymi w dyrektywie 91/414/EWG. Oznacza to, że pozostałe zastosowania, które albo nie zostały zbadane, albo zostały zbadane jedynie częściowo, powinny najpierw zostać poddane całościowej ocenie, zanim można będzie rozważyć włączenie ich do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wreszcie, ze względu na niebezpieczne właściwości metamidofosu za konieczne uznano zapewnienie zbliżenia na poziomie Wspólnoty określonych środków ograniczających ryzyko, które miały być stosowane przez państwa członkowskie przy udzielaniu zezwoleń.
- (6) Zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 91/414/EWG decyzję w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej, w tym także określenia środków zarządzania ryzykiem, podejmuje Komisja. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wdrożenie, stosowanie i kontrolę przewidzianych środków ograniczających ryzyko wynikające ze stosowania środków ochrony roślin. Obawy wyrażone przez wiele państw członkowskich odzwierciedlają ich przekonanie, że dodatkowe ograniczenia są niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka do poziomu, który może być uznany za dopuszczalny i zgodny z wysokim poziomem ochrony, jaki stara się wprowadzić Wspólnota. W ramach zarządzania ryzykiem należy obecnie określić odpowiedni poziom bezpieczeństwa i ochrony dla dalszej produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania metamidofosu.
- (7) W związku z tym Komisja ponownie przeanalizowała swoje stanowisko oraz przedłożyła zmieniony wniosek. W celu zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia zwierząt i ludzi oraz ochrony środowiska naturalnego, jaki stara się wprowadzić Wspólnota, uważa się za stosowne, jako uzupełnienie zasad określonych w motywie 5, dodatkowe skrócenie okresu włączenia do 18 miesięcy zamiast siedmiu lat. Skrócony okres włączenia zmniejszy ponadto ryzyko, gwarantując, że substancja, o której mowa, będzie w pierwszym rzędzie poddana ponownej ocenie.
- (8) Można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające metamidofos będą spełniały wymagania określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań zbadanych i opisanych w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu pod warunkiem zastosowania niezbędnych środków ograniczających ryzyko.
- (9) Bez uszczerbku dla ustalenia, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające metamidofos spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, należy uzyskać dalsze informacje dotyczące pewnych szczególnych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać warunkom. W związku z powyższym właściwym jest, aby metamidofos został poddany dalszym badaniom w celu potwierdzenia oceny zagrożenia w odniesieniu do ptaków i ssaków oraz aby odnośne badania zostały przedstawione przez zgłaszających. Ponadto państwa członkowskie powinny wymagać od posiadaczy zezwolenia dostarczenia informacji na temat zastosowania metamidofosu, w tym także wszelkich informacji na temat wpływu na zdrowie operatora sprzętu.
- (10) Status metamidofosu, podobnie jak wszystkich substancji włączonych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, może zostać poddany przeglądowi zgodnie z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy w świetle wszelkich nowych dostępnych danych. W ten sposób fakt, że data włączenia tej substancji do załącznika I upływa w danym dniu, nie wyklucza przedłużenia okresu włączenia zgodnie z procedurami ustanowionymi w tej dyrektywie.
- (11) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszych włączeń substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia tych trudności w przyszłości wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Jednakże to wyjaśnienie nie nakłada na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (12) Należy przewidzieć rozsądny termin, jaki powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.

- (13) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających metamidofos w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od wyznaczonego powyżej terminu należy przyznać dłuższy okres na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG. Zważywszy na niebezpieczne właściwości metamidofosu, okres weryfikowania przez państwa członkowskie, czy środki ochrony roślin, które zawierają metamidofos jako jedyną substancję czynną lub w połączeniu z innymi dozwolonymi substancjami czynnymi, spełniają wymogi określone w przepisach załącznika VI, nie powinien przekraczać 18 miesięcy.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie nie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt. W związku z tym Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Z chwilą upływu terminu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada ani nie przyjęła zaproponowanego aktu wykonawczego, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec wniosku dotyczącego środków wykonawczych i w związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających metamidofos jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do metamidofosu, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego metamidofos, zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej metamidofosu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie ustalają, czy dany produkt spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tego ustalenia, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r. państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie wydane w odniesieniu do środków zawierających metamidofos.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następującą pozycję:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„145	Metamidofos Nr CAS 10265-92-6 Nr CIPAC 355	Amidotiofosforan O,S-dimetylu	≥ 680 g/kg	1 stycznia 2007 r.	30 czerwca 2008 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka owadobójczego w odniesieniu do upraw ziemniaków.</p> <p>Należy przestrzegać następujących warunków stosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dawki nieprzekraczające 0,5 kg substancji czynnej na hektar podczas stosowania środka, — maksymalnie trzy zastosowania na sezon. <p>Nie wolno zezwolić na następujące zastosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozpylanie strumieniem powietrza, — korzystanie z opylacza plecakowego i wszelkich innych urządzeń trzymanyh w rękach przez osoby bez specjalnego przygotowania ani przez profesjonalnych użytkowników, — stosowanie w ogrodnictwie przydomowym. <p>Państwa członkowskie zapewnią stosowanie wszystkich odpowiednich środków ograniczających zagrożenie. Szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ptaków i ssaków. Warunki udzielenia zezwolenia obejmują środki ograniczające zagrożenie, takie jak rozsądne ramy czasowe zastosowania oraz wybór tych form, które, poprzez swój wygląd zewnętrzny lub obecność czynników zapewniających odpowiedni stopień unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję, minimalizują ryzyko grożące danym gatunkom, — organizmów wodnych i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. Należy zachować właściwą odległość między obszarami poddanymi działaniu środka a zbiornikami wód powierzchniowych oraz granicami uprawy. Odległość ta może zależeć od tego, czy stosuje się techniki lub urządzenia umożliwiające redukcję osadu, — operatorów sprzętu, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, kombinezony, buty gumowe i urządzenia chroniące układ oddechowy podczas sporządzania mieszanek i jej ładowania oraz rękawice, kombinezony buty gumowe i ochronę twarzy lub okulary ochronne podczas stosowania środka lub czyszczenia sprzętu. Należy stosować wyżej wymienione środki, chyba że narazenie na działanie substancji czynnej zostało wykluczone dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu i skonstruowaniu sprzętu lub dzięki zamontowaniu szczególnych części ochronnych na tego rodzaju sprzęcie.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
						<p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego metamidofosu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze zezwolenia przedstawili sprawozdania na temat wszelkiego stwierdzonego wpływu na zdrowie operatora sprzętu. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia pewnych informacji, takich jak dane dotyczące sprzedaży i ankieta na temat sposobów wykorzystania substancji, niezbędnych do uzyskania zgodnego z rzeczywistością obrazu warunków wykorzystania substancji oraz ewentualnego wpływu toksykologicznego metamidofosu.</p> <p>Państwa członkowskie powinny wystąpić o przedłożenie dalszych badań w celu potwierdzenia oceny zagrożenia dla ptaków i ssaków. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby zgłaszający, na wniosek których metamidofos został włączony do niniejszego załącznika, dostarczyli Komisji odnośnie badania w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszej dyrektywy."</p>

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/132/WE**z dnia 11 grudnia 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje procymidon.
- (2) Wpływ procymidonu na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez zgłaszającego. Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 933/94 z dnia 27 kwietnia 1994 r. określającego substancje czynne wchodzące w skład środków ochrony roślin i wyznaczającego państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców przy wykonywaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽³⁾ Francja została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dnia 15 stycznia 2001 r. Francja przedłożyła Komisji stosowne sprawozdanie z oceny oraz zalecenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3600/92.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań okazało się, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające procymidon spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej

sprawozdaniu z przeglądu, o ile zastosowane zostaną odpowiednie środki ograniczające zagrożenie. Zważywszy na fakt, że procymidon jest substancją niebezpieczną, stosowanie tej substancji powinno podlegać ograniczeniom. W szczególności istnieją obawy co do właściwego tej substancji działania toksycznego, łącznie z ewentualnymi właściwościami powodującymi zaburzenia endokrynologiczne. W chwili obecnej naukowcy nie zgadzają się co do dokładnego zakresu zagrożenia. W ramach postępowania zgodnie z zasadą ostrożności oraz biorąc pod uwagę aktualny stan wiedzy naukowej, należy nałożyć środki ograniczające zagrożenie, aby osiągnąć wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska naturalnego, jaki stawia sobie za cel Wspólnota.

- (5) Artykuł 5 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowią, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać ograniczeniom i warunkom. W tym przypadku za konieczne uznaje się ograniczenia dotyczące okresu włączenia oraz upraw objętych zezwoleniem. W ramach pierwotnych środków przedstawionych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt zaproponowano ograniczenie okresu włączenia do siedmiu lat, aby państwa członkowskie w pierwszym rzędzie dokonywały przeglądu środków ochrony roślin zawierających procymidon, które już znajdują się na rynku. Aby zapewnić zgodny z założeniami wysoki poziom ochrony, włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG powinno ograniczać się do tych zastosowań procymidonu, które zostały rzeczywiście zbadane w ramach oceny wspólnotowej i w odniesieniu do których zaproponowane zastosowania zostały uznane za zgodne z warunkami przewidzianymi w dyrektywie 91/414/EWG. Oznacza to, że pozostałe zastosowania, które albo nie zostały zbadane, albo zostały zbadane jedynie częściowo, powinny najpierw zostać poddane całościowej ocenie, zanim można będzie rozważyć włączenie ich do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wreszcie ze względu na niebezpieczne właściwości procymidonu za konieczne uznano zapewnienie zbliżenia na poziomie Wspólnoty określonych środków ograniczających ryzyko, które miały być stosowane przez państwa członkowskie przy udzielaniu zezwoleń.
- (6) Zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 91/414/EWG decyzję w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej, w tym także określenia środków zarządzania ryzykiem, podejmuje Komisja. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wdrożenie, stosowanie i kontrolę przewidzianych środków ograniczających ryzyko wynikające ze stosowania środków ochrony roślin. Obawy wyrażone przez wiele państw członkowskich odzwierciedlają ich przekonanie, że dodatkowe ograniczenia są niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka do poziomu, który może być uznany za dopuszczalny

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293 z 24.10.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2230/95 (Dz.U. L 225 z 22.9.1995, str. 1).

- i zgodny z wysokim poziomem ochrony, jaki stara się wprowadzić Wspólnota. W ramach zarządzania ryzykiem należy obecnie określić odpowiedni poziom bezpieczeństwa i ochrony dla dalszej produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania procymidonu.
- (7) W związku z tym Komisja ponownie przeanalizowała swoje stanowisko oraz przedłożyła zmieniony wniosek. W celu zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia zwierząt i ludzi oraz ochrony środowiska naturalnego, jaki stara się wprowadzić Wspólnota, uważa się za stosowne, jako uzupełnienie zasad określonych w motywie 5, dodatkowe skrócenie okresu włączenia do 18 miesięcy zamiast siedmiu lat. Skrócony okres włączenia zmniejszy ponadto ryzyko, gwarantując, że substancja, o której mowa, będzie w pierwszym rzędzie poddana ponownej ocenie.
- (8) Można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające procymidon będą spełniały wymagania określone w art. 5 ust. 1 lit.) a i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań zbadanych i opisanych w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu, pod warunkiem zastosowania niezbędnych środków ograniczających ryzyko.
- (9) Bez uszczerbku dla ustalenia, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające procymidon spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, należy uzyskać dalsze informacje dotyczące pewnych szczególnych kwestii. Ewentualne właściwości procymidonu powodujące zaburzenia endokrynologiczne zostały poddane ocenie w badaniu, które jest zgodne z najlepszymi stosowanymi obecnie praktykami. Z informacji posiadanych przez Komisję wynika, że Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) opracowuje obecnie wytyczne odnoszące się do badań w celu dokonania dokładniejszej oceny ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne. W związku z powyższym właściwe jest, aby procymidon został poddany dalszym badaniom tego rodzaju, jak tylko powstanie uzgodniona wersja wytycznych OECD odnoszących się do badań, oraz aby odnośne badania zostały przedstawione przez zgłaszającego. Ponadto państwa członkowskie powinny wymagać od posiadaczy zezwolenia dostarczenia informacji na temat zastosowania procymidonu, w tym także wszelkich informacji na temat wpływu na zdrowie operatora sprzętu.
- (10) Status procymidonu, podobnie jak wszystkich substancji włączonych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, może zostać poddany przeglądowi zgodnie z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy w świetle wszelkich nowych dostępnych danych. W ten sposób fakt, że data włączenia tej substancji do załącznika I upływa w danym dniu, nie wyklucza przedłużenia okresu włączenia zgodnie z procedurami ustanowionymi w tej dyrektywie.
- (11) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszych włączeń substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia tych trudności w przyszłości wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Jednakże to wyjaśnienie nie nakłada na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (12) Należy przewidzieć rozsądny termin, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.
- (13) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających procymidon w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od wyznaczonego powyżej terminu należy przyznać dłuższy okres na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG. Zważywszy na niebezpieczne właściwości procymidonu, okres weryfikowania przez państwa członkowskie, czy środki ochrony roślin, które zawierają procymidon jako jedyną substancję czynną lub w połączeniu z innymi dozwolonymi substancjami czynnymi, spełniają wymogi określone w przepisach załącznika VI, nie powinien przekraczać 18 miesięcy.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Z chwilą upływu terminu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada ani nie przyjęła zaproponowanego aktu wykonawczego, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec wniosku dotyczącego środków wykonawczych i w związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub cofają istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających procymidon jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do procymidonu, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą

wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego procymidon zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej procymidonu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie ustalają, czy dany produkt spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

W związku z tym ustaleniem, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r., państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie wydane w odniesieniu do środków zawierających procymidon.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwyčajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„146	Procymidon Nr CAS 32809-16-8 Nr CIPAC 383	N-(3,5-dichlorofenyl)-1,2-dimetylocyklopropano-1,2-dikarboksymid	985 g/kg	1 stycznia 2007 r.	30 czerwca 2008 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego w odniesieniu do następujących upraw:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ogórki szklarniowe (zamknięte systemy hydroponiczne), — sliwki (przeznaczone do przetworzenia), <p>przy zastosowaniu dawek nieprzekraczających</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,75 g substancji czynnej na hektar podczas zastosowania środka. <p>Nie wolno zezwolić na następujące zastosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozpylanie strumieniem powietrza, — korzystanie z opylacza plecakowego i urządzeń trzymanyh w rękach, zarówno przez osoby bez specjalnego przygotowania, jak i przez profesjonalnych użytkowników, — stosowanie w ogrodach przydomowych. <p>Państwa członkowskie zapewnią stosowanie wszystkich odpowiednich środków ograniczających zagrożenie. Szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizmów wodnych. Tam gdzie to właściwe, należy zachować odpowiednią odległość między obszarami poddanymi działaniu środka a częściami wód powierzchniowych. Odległość ta może zależeć od tego, czy stosuje się techniki lub urządzenia umożliwiające redukcję osadu, — ptaków i ssaków. Warunki udzielenia zezwolenia obejmują środki ograniczające zagrożenie, takie jak rozsądne ramy czasowe zastosowania oraz wybór tych form, które, poprzez swój wygląd zewnętrzny lub obecność czynników zapewniających odpowiedni stopień unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję, minimalizują ryzyko grożące danym gatunkom, — konsumentów – należy poddać kontroli wysoki poziom narażenia związany ze spożyciem substancji, — wód gruntowych, w przypadku gdy substancja czynna jest stosowana w regionach, w których gleba i/lub klimat są podatne na zagrożenia. Warunki zezwolenia powinny zawierać środki ograniczające zagrożenia, — operatorów sprzętu, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, kombinezony, buty gumowe i ochronę twarzy lub okulary ochronne podczas sporządzania mieszanek i jej ładowania, stosowania środka i czyszczenia sprzętu, chyba że narażenie na działanie substancji zostało wykluczone dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu i skonstruowaniu sprzętu lub dzięki zamontowaniu szczególnych części ochronnych na tego rodzaju sprzęcie,

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
						<p>— pracowników, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, w przypadku gdy muszą oni wejść na obszar poddany działaniu środka, zanim upływie dany okres prewencji.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego procymidonu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze zezwolenia przedstawili sprawozdania na temat skutków w postaci problemów ze zdrowiem operatora sprzętu. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia pewnych informacji, takich jak dane dotyczące sprzedaży i ankieta na temat sposobów wykorzystania substancji, niezbędnych do uzyskania zgodnego z rzeczywistością obrazu warunków wykorzystania substancji oraz ewentualnego wpływu toksykologicznego procymidonu.</p> <p>Państwa członkowskie wymagają przedstawienia dalszych potwierdzających danych oraz informacji w celu udowodnienia dopuszczalności zastosowania substancji czynnej w sytuacjach, w których istnieje prawdopodobieństwo długoterminowego narażenia dzikich ssaków, oraz na temat oczyszczania ścieków zastosowanego w przypadku zastosowania substancji w szklarni.</p> <p>Państwa członkowskie wymagają przedstawienia dalszych badań w celu uwzględnienia ewentualnych właściwości procymidonu powodujących zaburzenia endokrynologiczne w terminie dwóch lat od przyjęcia przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wytycznych odnoszących się do badań dotyczących zaburzeń endokrynologicznych. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby zgłaszający, na wniosek którego procymidon został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji odnośne badania w ciągu dwóch lat od wejścia w życie wyżej wspomnianych wytycznych odnoszących się do badań."</p>

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/133/WE**z dnia 11 grudnia 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia flusilazolu jako substancji czynnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich możliwego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje flusilazol.
- (2) Wpływ flusilazolu na zdrowie ludzi i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez zgłaszającego. Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 933/94 z dnia 27 kwietnia 1994 r. określającego substancje czynne wchodzące w skład środków ochrony roślin i wyznaczającego państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców przy wykonywaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽³⁾ Irlandia została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dnia 30 kwietnia 1996 r. Irlandia przedłożyła Komisji stosowne sprawozdanie z oceny oraz zalecenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3600/92.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Komitetowi Naukowemu ds. Roślin (zwanemu dalej „komitetem naukowym”) przekazano dwa pytania na temat flusilazolu. Pierwsze dotyczyło tego, czy proponowane NOEC (stężenie bez obserwowanego działania toksycznego) jest odpowiednie do zapewnienia wystarczającej ochrony od niekorzystnych skutków dla

rozmnażania i, bardziej ogólnie, porównania czułości badań nad wczesnym stadium rozwojowym ryb i badań nad pełnym cyklem życiowym ryb. Drugie pytanie związane było z potencjalnym oddziaływaniem flusilazolu na rozkład materii organicznej. W obu przypadkach zalecenia komitetu naukowego⁽⁴⁾ zostały uwzględnione przy formułowaniu niniejszej dyrektywy i w stosownym sprawozdaniu z przeglądu.

- (5) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań okazało się, iż można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające flusilazol spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane i wyszczególnione w sprawozdaniu z przeglądu przedstawionym przez Komisję, o ile zastosowane zostaną odpowiednie środki ograniczające zagrożenie. Zważywszy na fakt, że flusilazol jest substancją niebezpieczną, stosowanie tej substancji powinno podlegać ograniczeniom. W szczególności istnieją obawy co do właściwego tej substancji działania toksycznego, łącznie z ewentualnymi właściwościami powodującymi zaburzenia endokrynologiczne. Obecnie wśród naukowców brak jest zgody co do dokładnych rozmiarów zagrożenia wynikającego ze stosowania substancji. Stosując zasadę ostrożności oraz biorąc pod uwagę obecny stan wiedzy technicznej, należy nałożyć środki ograniczające zagrożenie w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska, do którego dąży Wspólnota.
- (6) Artykuł 5 ust. 4 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowią, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać ograniczeniom i warunkom. W tym przypadku za konieczne uznaje się ograniczenia dotyczące okresu włączenia oraz upraw objętych zezwoleniem. W ramach pierwotnych środków przedstawionych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt zaproponowano ograniczenie okresu włączenia do siedmiu lat, aby państwa członkowskie w pierwszym rzędzie dokonywały przeglądu środków ochrony roślin zawierających flusilazol, które już znajdują się na rynku. Aby zapewnić zgodny z założeniami wysoki poziom ochrony, włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG powinno ograniczać się do tych zastosowań flusilazolu, które zostały rzeczywiście zbadane w ramach oceny wspólnotowej i w odniesieniu do których zaproponowane zastosowania zostały uznane za zgodne z warunkami przewidzianymi w dyrektywie

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293 z 24.10.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2230/95 (Dz.U. L 225 z 22.9.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Roślin w sprawie konkretnych pytań Komisji dotyczących oceny flusilazolu w kontekście dyrektywy Rady 91/414/EWG (opinia przyjęta przez Komitet Naukowy ds. Roślin dnia 18 lipca 2002 r.).

- 91/414/EWG. Oznacza to, że pozostałe zastosowania, które albo nie zostały zbadane, albo zostały zbadane jedynie częściowo, powinny najpierw zostać poddane całościowej ocenie, zanim można będzie rozważyć włączenie ich do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wreszcie, zważywszy na niebezpieczny charakter flusilazolu, konieczne jest zapewnienie na szczeblu wspólnotowym minimalnej harmonizacji pewnych środków ograniczających zagrożenie, które państwa członkowskie zamierzają stosować przy udzieleniu zezwoleń.
- (7) Zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 91/414/EWG decyzję w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej, w tym także określenia środków zarządzania ryzykiem, podejmuje Komisja. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wdrożenie, stosowanie i kontrolę przewidzianych środków ograniczających ryzyko wynikające ze stosowania środków ochrony roślin. Obawy wyrażone przez wiele państw członkowskich odzwierciedlają ich przekonanie, że dodatkowe ograniczenia są niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka do poziomu, który może być uznany za dopuszczalny i zgodny z wysokim poziomem ochrony, jaki stara się wprowadzić Wspólnota. W ramach zarządzania ryzykiem należy obecnie określić odpowiedni poziom bezpieczeństwa i ochrony dla dalszej produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania flusilazolu.
- (8) W związku z tym Komisja ponownie przeanalizowała swoje stanowisko oraz przedłożyła zmieniony wniosek. W celu zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia zwierząt i ludzi oraz ochrony środowiska naturalnego, jaki stara się wprowadzić Wspólnota, uważa się za stosowne, jako uzupełnienie zasad określonych w motywie 6, dodatkowe skrócenie okresu włączenia do 18 miesięcy zamiast siedmiu lat. Skrócony okres włączenia zmniejszy ponadto ryzyko, gwarantując, że substancja, o której mowa, będzie w pierwszym rzędzie poddana ponownej ocenie.
- (9) Można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające flusilazol będą spełniały wymagania określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań zbadanych i opisanych w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu, pod warunkiem zastosowania niezbędnych środków ograniczających ryzyko.
- (10) Bez uszczerbku dla wniosku, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające flusilazol spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, konieczne jest uzyskanie dalszych informacji dotyczących niektórych szczególnych kwestii. Zgodnie z najlepszą dostępną praktyką flusilazol został poddany badaniom pod kątem ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne. Z informacji posiadanych przez Komisję wynika, że Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) opracowuje wytyczne w celu umożliwienia dokładniejszej oceny ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne. W związku z powyższym właściwym jest, aby flusilazol został poddany dalszym badaniom, gdy tylko ustalone zostaną odpowiednie wytyczne dotyczące testów przyjęte przez OECD, oraz aby odnośne badania zostały przedstawione przez powiadamiającego. Ponadto państwa członkowskie powinny wymagać od posiadaczy zezwolenia dostarczenia informacji na temat zastosowania flusilazolu, w tym także wszelkich informacji na temat wpływu na zdrowie operatora sprzętu.
- (11) Status flusilazolu, podobnie jak wszystkich substancji włączonych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, może zostać poddany przeglądowi w świetle wszelkich dostępnych nowych danych, zgodnie z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy. W ten sposób fakt, że data włączenia tej substancji do załącznika I upływa w danym dniu, nie wyklucza przedłużenia okresu włączenia zgodnie z procedurami ustanowionymi w tej dyrektywie.
- (12) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszego włączania substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia tych trudności w przyszłości wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (13) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, żeby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.
- (14) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających flusilazol w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać dłuższy okres na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG. Z uwagi na niebezpieczne właściwości flusilazolu okres przyznany państwom członkowskim na zweryfikowanie, czy środki ochrony roślin zawierające flusilazol jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku dopuszczonych substancji czynnych są zgodne z przepisami zawartymi w załączniku VI, nie powinien przekroczyć 18 miesięcy.

- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (16) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu i dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Z chwilą upływu terminu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada ani nie przyjęła zaproponowanego aktu wykonawczego, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec wniosku dotyczącego środków wykonawczych i w związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub cofają istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających flusilazol jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie

w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do flusilazolu, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego flusilazol na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej flusilazolu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie ustalają, czy dany produkt spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tego ustalenia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r. państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie wydane w odniesieniu do środków zawierających flusilazol.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (!)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włącznie	Przepisy szczegółowe
„147	Flusilazol Nr CAS 85 509-19-9 Nr CIPAC 435	Bis(4-fluorofenyl(o)(metyl) (1H-1,2,4-triazol-1- ylometyl)osilan	975 g/kg	1 stycznia 2007 r.	30 czerwca 2008 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego w odniesieniu do następujących upraw:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zboża inne niż ryż, — kukurydza, — nasiona rzepaku, — burak cukrowy, <p>przy zastosowaniu dawek nieprzekraczających 200 g substancji czynnej na hektar podczas pojedynczego zastosowania środka.</p> <p>Nie wolno zezwolić na następujące zastosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozpylanie strumieniem powietrza, — korzystanie z opylacza plecakowego i innych urządzeń trzymanyh w rękach, zarówno przez osoby bez specjalnego przygotowania, jak i przez profesjonalnych użytkowników, — stosowanie w ogrodnictwie przydomowym. <p>Państwa członkowskie zapewnią stosowanie wszystkich odpowiednich środków ograniczających zagrożenie. Szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizmów wodnych. Należy zachować właściwą odległość między obszarami poddanymi działaniu środka a zbiornikami wód powierzchniowych. Odległość ta może zależeć od tego, czy zastosowano techniki lub urządzenia ograniczające znoszenie, — ptaków i ssaków. Warunki udzielenia zezwolenia muszą obejmować środki ograniczające zagrożenie, takie jak rozsądne ramy czasowe stosowania oraz wybór tych form, które minimalizują ryzyko gwałtownego gwałtownego poprzez swój wygląd zewnętrzny lub obecność czynników zapewniających odpowiedni stopień unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję, — operatorów sprzętu, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, kombinezony, buty gumowe i ochronę twarzy lub okulary ochronne podczas sporządzania mieszanek i jej ładowania oraz czyszczenia sprzętu, chyba że narażenie na działanie substancji czynnej zostało wykluczone dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu i skonstruowaniu sprzętu lub dzięki zamontowaniu szczególnych części ochronnych na tego rodzaju sprzęcie.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
						<p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wdrożenia jednolitych zasad przedstawionych w załączniku VI uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego flusilazolu, a w szczególności jego dodatki I oraz II.</p> <p>Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze zezwolenia przedstawili sprawozdania na temat występowania problemów zdrowotnych u operatorów sprzętu. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia pewnych informacji, takich jak dane dotyczące sprzedaży i ankieta na temat sposobów wykorzystania, niezbędnych do uzyskania zgodnego z rzeczywistością obrazu warunków wykorzystania oraz ewentualnego wpływu toksykologicznego flusilazolu.</p> <p>Państwa członkowskie powinny wystąpić o przedłożenie dalszych badań w celu dokonania oceny ewentualnych właściwości flusilazolu powodujących zaburzenia endokrynologiczne w ciągu dwóch lat od daty przyjęcia przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wytycznych dotyczących testów. Państwa członkowskie powinny sprawić, aby powiadamiający, na wniosek którego flusilazol został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji odnośne badania w ciągu dwóch lat od przyjęcia powyższych wytycznych dotyczących testów.”</p>

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/134/WE**z dnia 11 grudnia 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia fenarimolu jako substancji czynnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje fenarimol.
- (2) Wpływ fenarimolu na zdrowie ludzi i środowisko został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92 w odniesieniu do zakresu zastosowań zaproponowanego przez powiadamiającego. Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 933/94 z dnia 27 kwietnia 1994 r. określającego substancje czynne wchodzące w skład środków ochrony roślin i wyznaczającego państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców przy wykonywaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽³⁾ Zjednoczone Królestwo zostało wyznaczone jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dnia 30 kwietnia 1996 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło Komisji stosowne sprawozdanie z oceny oraz zalecenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3600/92.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Komitetowi Naukowemu ds. Roślin (zwanemu dalej „komitetem naukowym”) przedstawiono dwa pytania

dotyczące fenarimolu. Zwrócono się do komitetu naukowego o przedstawienie uwag na temat interpretacji badań wielopokoleniowych oraz rozważenie skutków fenarimolu polegających na hamowaniu aromatazy. Ponadto komitet naukowy poproszono o opinię na temat wiarygodnego określenia dopuszczalnego dziennego pobrania (ADI) oraz dopuszczalnego poziomu narażenia operatora (AOEL)⁽⁴⁾. Komitet naukowy uznał, że wpływ fenarimolu na płodność samców szczurów należy uwzględnić jako istotny z punktu widzenia oceny ryzyka dla ludzi, chociaż ludzie wykazują mniejszą podatność na skutki hamowania aromatazy niż szczury. Komitet stwierdził także, że wpływ fenarimolu na poród u szczurów można uznać za nieistotny z punktu widzenia oceny ryzyka dla ludzi. Stwierdzono również, że brak jest przekonujących dowodów na szkodliwy wpływ na rozmnażanie związany z hamowaniem aromatazy przez fenarimol poza wpływem na zmniejszenie płodności u samców i skutkami związanymi z opóźnieniem porodu. Wreszcie, komitet naukowy potwierdził, że przedłożone wyniki badań toksykologicznych umożliwiają wiarygodne określenie dopuszczalnego dziennego pobrania (ADI) oraz dopuszczalnego poziomu narażenia operatora (AOEL). W swojej drugiej opinii⁽⁵⁾ komitet odniósł się do pytania, czy przyjęto właściwe podejście do wyliczania przewidywanego stężenia w środowisku (PEC) w odniesieniu do gleby. Komitet zaproponował, by dla celów wyliczania łącznego PEC w glebie zastosować połączenie danych z polowych badań nad rozpraszaniem i danych z laboratoryjnych badań degradacji. Opinia ta została przeanalizowana przez państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, które uznało jednak, że taki sposób postępowania nie jest z naukowego punktu widzenia bardziej uzasadniony niż zastosowanie wyłącznie polowych pomiarów rozpraszania. Z tego względu postanowiono poczekać na wyniki trwających właśnie polowych badań nad rozpraszaniem. Wstępne wyniki tych badań okazały się zgodne z wynikami uzyskanymi przy pomocy wzoru obliczeniowego, wobec czego uznano, że problem został rozwiązany w odpowiedni sposób. Przyjęto zatem, że zalecenia komitetu naukowego dotyczące wszystkich przypadków zostały uwzględnione przy formułowaniu niniejszej dyrektywy i w stosownym sprawozdaniu z przeglądu.

- (5) Na podstawie różnych przeprowadzonych badań okazało się, iż można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające fenarimol spełniają wymogi ustanowione w art. 5

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293 z 24.10.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2230/95 (Dz.U. L 225 z 22.9.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Roślin dotycząca ewentualnego włączenia fenarimolu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (SCP/FENARI/005 – wersja ostateczna) (opinia przyjęta przez Komitet Naukowy ds. Roślin w dniu 18 maja 1999 r.).

⁽⁵⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Roślin w sprawie szczegółowego pytania Komisji dotyczącego oceny fenarimolu w kontekście dyrektywy Rady 91/414/EWG (opinia przyjęta przez Komitet Naukowy ds. Roślin w dniu 8 listopada 2001 r.).

- ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane i wyszczególnione w sprawozdaniu z przeglądu przedstawionym przez Komisję, o ile zastosowane zostaną odpowiednie środki ograniczające zagrożenie. Zważywszy na fakt, że fenarimol jest substancją niebezpieczną, stosowanie tej substancji powinno podlegać ograniczeniom. W szczególności istnieją obawy co do właściwego tej substancji działania toksycznego, łącznie z ewentualnymi właściwościami powodującymi zaburzenia endokrynologiczne. Obecnie wśród naukowców brak jest zgody co do dokładnych rozmiarów zagrożenia wynikającego ze stosowania substancji. Stosując zasadę ostrożności oraz biorąc pod uwagę obecny stan wiedzy technicznej, należy nałożyć środki ograniczające zagrożenie w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska, do którego dąży Wspólnota.
- (6) Artykuł 5 ust. 4 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać ograniczeniom i warunkom. W obecnym przypadku za konieczne uznaje się ograniczenia dotyczące okresu włączenia oraz upraw objętych zezwoleniem. Środki przedstawione pierwotnie Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt zawierały propozycję ograniczenia okresu włączenia do siedmiu lat, tak aby państwa członkowskie w pierwszym rządzie dokonywały przeglądu tych środków ochrony roślin zawierających fenarimol, które już są dostępne na rynku. W celu zapewnienia jednolitego wysokiego poziomu ochrony włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG miało się ograniczać do tych zastosowań fenarimolu, które zostały faktycznie poddane ocenie przez Wspólnotę oraz w których proponowany zakres zastosowań został uznany za zgodny z warunkami dyrektywy 91/414/EWG. Oznacza to, że inne zastosowania, które w ogóle nie zostały objęte oceną lub które zostały nią objęte w części, musiały najpierw zostać poddane pełnej ocenie, zanim mogło być rozważane ich włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wreszcie, zważywszy na niebezpieczny charakter fenarimolu, uznano za konieczne zapewnienie na szczeblu wspólnotowym minimalnej harmonizacji pewnych środków ograniczających zagrożenie, które państwa członkowskie obowiązane były stosować przy udzielaniu zezwoleń.
- (7) W ramach włączenia wspomnianych procedur ustanowionych na mocy dyrektywy 91/414/EWG decyzję o zatwierdzeniu substancji czynnych, w tym definicji środków ograniczających zagrożenie, podejmuje Komisja. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wdrożenie, stosowanie i kontrolę środków służących ograniczeniu zagrożenia stwarzanego przez środki ochrony roślin. Niepokoje wyrażone przez liczne państwa członkowskie odzwierciedlają ich pogląd, że niezbędne są dodatkowe ograniczenia w celu zmniejszenia zagrożenia do poziomu, który można uznać za akceptowalny i zgodny z wysokim poziomem ochrony, do którego dąży Wspólnota. Obecnie do zadań zarządzania ryzykiem należy określenie właściwego poziomu bezpieczeństwa i ochrony w odniesieniu do dalszej produkcji, sprzedaży i dalszego stosowania fenarimolu.
- (8) W związku z tym Komisja dokonała przeglądu swojego stanowiska. Mając na względzie wysoki poziom ochrony
- zdrowia ludzi i zwierząt oraz trwałe zrównoważenie ekologiczne, do których dąży Wspólnota, Komisja uznaje za właściwe uzupełnienie zasad określonych w motywie 6 poprzez dalsze skrócenie okresu włączenia z siedmiu lat do 18 miesięcy. Ogranicza to jeszcze bardziej wszelkie zagrożenie, zapewniając priorytet dla dokonania ponownej oceny tej substancji.
- (9) Można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające fenarimol spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniu z przeglądu, o ile zastosowane są odpowiednie środki ograniczające zagrożenie.
- (10) Bez uszczerbku dla wniosku, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające fenarimol spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, konieczne jest uzyskanie dalszych informacji dotyczących niektórych kwestii szczegółowych. Zgodnie z najlepszą dostępną praktyką fenarimol został poddany badaniom pod kątem ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne. Z informacji posiadanych przez Komisję wynika, że Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) opracowuje wytyczne w celu umożliwienia dokładniejszej oceny ewentualnych właściwości powodujących zaburzenia endokrynologiczne. W związku z powyższym właściwym jest, aby fenarimol został poddany wspomnianym wyżej dalszym badaniom, gdy tylko zostaną ustalone i przyjęte przez OECD odpowiednie wytyczne dotyczące badań, oraz aby odnośne badania zostały przedstawione przez powiadamiającego. Ponadto państwa członkowskie powinny wymagać od posiadaczy zezwolenia dostarczenia informacji na temat zastosowania fenarimolu, w tym także wszelkich informacji na temat wpływu na zdrowie operatora sprzętu.
- (11) Status fenarimolu, podobnie jak wszystkich substancji włączonych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, może zostać poddany przeglądowi w świetle wszelkich dostępnych nowych danych, zgodnie z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy. Jednocześnie fakt, że włączenie tej substancji do załącznika I wpływa w określonym terminie, nie stanowi przeszkody dla przedłużenia terminu włączenia zgodnie z procedurami ustanowionymi we wspomnianej dyrektywie.
- (12) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszych włączeń substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.

- (13) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, żeby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.
- (14) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających fenarimol w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od wyznaczonego powyżej terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG. Z uwagi na niebezpieczne właściwości fenarimolu czas przyznany państwom członkowskim na zweryfikowanie, czy środki ochrony roślin zawierające fenarimol jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku dopuszczonych substancji czynnych są zgodne z przepisami zawartymi w załączniku VI, nie powinien przekroczyć 18 miesięcy.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (16) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu. W związku z tym Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący przedmiotowych środków. Do końca okresu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada nie przyjęła proponowanego aktu wykonawczego ani nie sprzeciwiła się proponowanemu środkom wykonawczym i w związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub cofają istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających fenarimol jako substancję czynną. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do fenarimolu, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego fenarimol na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej fenarimolu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tego ustalenia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2008 r. państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie wydane w odniesieniu do środków zawierających fenarimol.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwykajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
„148	Fenarimol Nr CAS 60168-88-9 (nie podano wzoru stereochemicznego) Nr CIPAC 380	(±)-2,4'-dichloro-α-(pyrimidin-5-yl)benzohydrolo alkohol	980 g/kg	1 stycznia 2007 r.	30 czerwca 2008 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego w odniesieniu do następujących upraw:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pomidory, — papryka w szklarni, — bakłazany, — ogórki w szklarni, — melony, — rośliny ozdobne, szkółki drzew i byliny, <p>przy zastosowaniu dawek nieprzekraczających:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,058 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach polowych pomidorów i 0,072 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach szklarniowych pomidorów, — 0,072 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach papryki, — 0,038 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach bakłazana, — 0,048 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach ogórka, — 0,024 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach polowych melonów i 0,048 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na uprawach szklarniowych melonów, — 0,054 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na polowych uprawach roślin ozdobnych, szkółkach drzew i uprawach bylin, i 0,042 kg substancji czynnej na hektar w przypadku stosowania na szklarniowych uprawach roślin ozdobnych. <p>Nie wolno zezwolić na następujące zastosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozpylanie strumieniem powietrza, — korzystanie z opylacza plecakowego i innych urządzeń trzymanyh w rękach przez osoby bez specjalnego przygotowania, — stosowanie w ogrodnictwie przydomowym. <p>Państwa członkowskie zapewnią stosowanie wszystkich odpowiednich środków ograniczających zagrożenie. Szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizmów wodnych. W stosownych przypadkach należy zachować właściwą odległość między obszarami poddawanymi działaniu środka a zbiornikami wód powierzchniowych. Odległość ta może zależeć od tego, czy zastosowano techniki lub urządzenia ograniczające znoszenie,

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
						<p>— dżdżownic. Warunki udzielenia zezwolenia muszą obejmować środki ograniczające zagrożenie, takie jak wybór najodpowiedniejszej kombinacji liczby zastosowań i ich terminów, odpowiednich stosowanych dawek oraz, w razie konieczności, odpowiedniego stężenia substancji czynnej,</p> <p>— ptaków i ssaków. Warunki udzielenia zezwolenia muszą obejmować środki ograniczające zagrożenie, takie jak rozsądne ramy czasowe stosowania, oraz wybór tych form, które minimalizują ryzyko grożące danym gatunkom poprzez swój wygląd zewnętrzny lub obecność czynników zapewniających odpowiedni stopień unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję,</p> <p>— operatorów sprzętu, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, kombinezony, buty gumowe i ochronę twarzy lub okulary ochronne podczas sporządzania mieszanek i jej ładowania oraz czyszczenia sprzętu, chyba że narażenie na działanie substancji czynnej zostało wykluczone dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu i skonstruowaniu sprzętu lub dzięki zamontowaniu specjalnych części ochronnych na tego rodzaju sprzęcie,</p> <p>— pracowników, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, jeśli zachodzi konieczność, by wchodzili oni na obszar poddany działaniu środka przed upływem stosownego okresu prewencji.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wdrożenia jednolitych zasad przedstawionych w załączniku VI uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego fenarimolu, a w szczególności jego dodatki I oraz II.</p> <p>Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze zezwolenia przedstawili sprawozdania na temat występowania problemów zdrowotnych u operatorów sprzętu. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia pewnych informacji, takich jak dane dotyczące sprzedazy i ankieta na temat sposobów wykorzystania, niezbędnych do uzyskania zgodnego z rzeczywistością obrazu warunków wykorzystania oraz ewentualnego wpływu toksykologicznego fenarimolu.</p> <p>Państwa członkowskie powinny wystąpić o przedłożenie dalszych badań w celu dokonania oceny ewentualnych właściwości fenarimolu powodujących zaburzenia endokrynologiczne w ciągu dwóch lat od daty przyjęcia przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wyciecznych dotyczących badań. Państwa członkowskie powinny sprawić, aby powiadamiający, na wniosek którego fenarimol został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji wyniki odpowiednich badań w ciągu dwóch lat od przyjęcia wspomnianych wyciecznych dotyczących badań."</p>

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/135/WE

z dnia 11 grudnia 2006 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia karbendazymu jako substancji czynnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac, określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾, przewiduje przyjęcie wykazu substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich możliwego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje karbendazym.
- (2) Wpływ karbendazymu na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez zgłaszającego. Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 933/94 z dnia 27 kwietnia 1994 r. określającego substancje czynne wchodzące w skład środków ochrony roślin i wyznaczającego państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przy wykonywaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽³⁾, Niemcy zostały wyznaczone jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dnia 10 lutego 1998 r. Niemcy przedłożyły Komisji stosowne sprawozdanie z oceny oraz zalecenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3600/92.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (4) Przegląd dotyczący karbendazymu ujawnił szereg nierozstrzygniętych kwestii, którymi zajął się Komitet Naukowy ds. Roślin. Zwrócono się z prośbą do Komitetu Naukowego o przedstawienie uwag na temat celowości ustanowienia dopuszczalnego dziennego pobrania (ADI – ang. *Acceptable Daily Intake*) oraz dopuszczalnego poziomu narażenia operatora (AOEL – ang. *Acceptable Operator Exposure Level*) z uwzględnieniem w szczególności wyników badań mutagenności, kancerogenności i wpływu na zdolność do rozrodu dotyczących benomylu, karbendazymu i tiofanatu metylu. Komitet⁽⁴⁾ stwierdził, że karbendazym jest biologiczną substancją czynną wspólną dla tych trzech substancji. W szczególności benomyl, ale także tiofanat metylu są metabolizowane do karbendazymu, przy czym wszystkie te trzy substancje prowadzą do powstawania licznych aberracji liczby chromosomów (aneuploidii) w komórkach ssaków narażonych na nie *in vivo*. Brak jest dowodów na to, aby którakolwiek z tych substancji powodowała jakąkolwiek inną formę uszkodzenia materiału genetycznego. Kancerogenność nie stanowi powodu do obaw. Znane oddziaływania tych środków grzybobójczych na zdolność do rozrodu można wyjaśnić ich interakcją z mikrotubulami wrzeciona podziałowego. Mechanizm indukcji aneuploidii został dobrze poznany i polega na zahamowaniu polimeryzacji tubuliny, białka niezbędnego do segregacji chromosomów w trakcie podziałów komórkowych: nie obejmuje jakiegokolwiek interakcji z DNA. Ponieważ w proliferujących komórkach są obecne liczne kopie cząsteczek tubuliny, przy niskim stężeniu środków grzybobójczych uszkodzona zostanie jedynie ograniczona liczba cząsteczek tubuliny, w związku z czym nie dochodzi do żadnych niepożądanych działań toksykologicznych. W konsekwencji można wyraźnie określić poziom, przy którym nie ma miejsca żaden szkodliwy wpływ, oraz ustalić wartości ADI i AOEL.
- (5) Artykuł 5 ust. 4 oraz artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać ograniczeniom i warunkom. W obecnym przypadku za konieczne uznaje się ograniczenia dotyczące okresu włączenia oraz dotyczące upraw objętych zezwoleniem. Środki przedstawione pierwotnie Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt zawierały propozycję ograniczenia okresu włączenia do siedmiu lat, tak by państwa członkowskie w pierwszym rzędzie dokonały przeglądu tych środków ochrony roślin zawierających karbendazym, które już są dostępne na rynku. W celu uniknięcia

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293 z 24.10.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2230/95 (Dz.U. L 225 z 22.9.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Opinia Komitetu Naukowego ds. Roślin (SCP/BENOMY/002 – wersja ostateczna, SCP/CARBEN/002 – wersja ostateczna, SCP/THIOPHAN/002 – wersja ostateczna) z dnia 23 marca 2001 r. w sprawie oceny benomylu, karbendazymu i tiofanatu metylowego w kontekście dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin. (Opinia przyjęta przez Komitet Naukowy ds. Roślin dnia 7 marca 2001 r.).

- niezgodności w zamierzonym wysokim poziomie ochrony włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG miało się ograniczać do tych zastosowań karbendazymu, które zostały faktycznie poddane ocenie przez Wspólnotę oraz dla których proponowany zakres zastosowań został uznany za zgodny z warunkami dyrektywy 91/414/EWG. Oznacza to, że inne zastosowania, które w ogóle nie zostały objęte oceną lub które zostały nią objęte w części, musiały najpierw zostać poddane pełnej ocenie, zanim mogło być rozważane ich włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wreszcie, zważywszy na niebezpieczny charakter karbendazymu, uznano za konieczne zapewnienie na szczeblu wspólnotowym minimalnej harmonizacji pewnych środków ograniczających zagrożenie, które państwa członkowskie obowiązane były stosować przy udzielaniu zezwoleń.
- (6) W ramach procedur określonych dyrektywą 91/414/EWG o dopuszczeniu substancji aktywnych, w tym o definiowaniu środków ograniczających zagrożenie, decyduje Komisja. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wprowadzenie, zastosowanie i kontrolę środków mających na celu ograniczenie zagrożenia wywołanego przez środki ochrony roślin. Zaniepokojenie wyrażone przez kilka państw członkowskich odzwierciedla ich opinię, że dodatkowe ograniczenia są konieczne, by ograniczyć zagrożenie do poziomu, który może być uznany za akceptowalny i zgodny z wysokim poziomem ochrony, do którego dąży Wspólnota. W chwili obecnej dla ograniczenia zagrożenia należy wyznaczyć odpowiedni poziom bezpieczeństwa i ochrony dla dalszej produkcji, obrotu i stosowania karbendazymu.
- (7) W związku z powyższym Komisja ponownie rozważyła swoje stanowisko. W celu właściwego uwzględnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz trwałego zrównoważenia ekologicznego, do których dąży Wspólnota, uznaje się za właściwe uzupełnienie zasad określonych w motywie 5 dalszym skróceniem okresu włączenia do trzech zamiast do siedmiu lat. To spowoduje dalsze ograniczenie zagrożenia, poprzez zapewnienie priorytetu dla ponownej oceny tej substancji.
- (8) Można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające karbendazym spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane i wyszczególnione w sprawozdaniu kontrolnym Komisji, o ile zastosowane zostaną odpowiednie środki ograniczające zagrożenie.
- (9) Bez uszczerbku dla wniosku, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające karbendazym spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, konieczne jest uzyskanie dalszych informacji dotyczących niektórych kwestii szczegółowych. Ponadto państwa członkowskie powinny wymagać od posiadaczy zezwolenia dostarczenia informacji na temat zastosowania karbendazymu, w tym także wszelkich informacji na temat wpływu na zdrowie operatora sprzętu.
- (10) Status karbendazymu, podobnie jak wszystkich substancji włączonych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, może zostać poddany przeglądowi zgodnie z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy w świetle wszelkich dostępnych nowych danych. Podobnie fakt, że włączenie tej substancji do załącznika I wygasa w konkretnym terminie, nie uniemożliwia przedłużenia włączenia zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie.
- (11) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszego włączania substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (12) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, żeby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.
- (13) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających karbendazym w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać dłuższy okres na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin przeznaczonego do każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG. Zważywszy na niebezpieczne właściwości karbendazymu, okres przyznany państwom członkowskim na zweryfikowanie, czy środki ochrony roślin, które zawierają karbendazym jako jedyną substancję czynną lub w połączeniu z innymi dozwolonymi substancjami czynnymi, spełniają wymogi określone w przepisach załącznika VI, nie powinien przekraczać trzech lat.

- (14) Dlatego należy odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (15) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu, więc Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków. Po upływie terminu przewidzianego w akapicie drugim artykułu 19 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG Rada nie przyjęła proponowanego aktu wykonawczego ani nie wyraziła swego sprzeciwu wobec wniosku w sprawie środków wykonawczych, zatem przyjęcie tych środków należy do Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy te, przyjęte przez państwa członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich oficjalnej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub cofają istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających karben-

dazym jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do karbendazymu, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego karbendazym na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej karbendazymu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie ustalają, czy dany produkt spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

W następstwie dokonania tego ustalenia, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie wydane w odniesieniu do środków zawierających karbendazym.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
„149	Karbendazym (nie podano wzoru stereochemicznego) Nr CAS 10605-21-7 Nr CIPAC 263	Metylo benzimidazolo-2-yl karbaminian	980 g/kg	1 stycznia 2007 r.	31 grudnia 2009 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego w odniesieniu do następujących upraw:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zboża, — nasiona rzepaku, — burak cukrowy, — kukurydza, <p>przy zastosowaniu dawek nieprzekraczających:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,25 kg substancji czynnej na hektar podczas zastosowania środka w odniesieniu do zboża i nasion rzepaku, — 0,075 kg substancji czynnej na hektar podczas zastosowania środka w odniesieniu do buraka cukrowego, — 0,1 kg substancji czynnej na hektar podczas zastosowania środka w odniesieniu do kukurydzy. <p>Nie wolno zezwolić na następujące zastosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozpylanie strumieniem powietrza, — korzystanie z opylacza plecakowego i urządzeń trzymanyh w rękach, zarówno przez osoby bez specjalnego przygotowania, jak i przez profesjonalnych użytkowników, — stosowanie w ogrodach przydomowych. <p>Państwa członkowskie zapewnią stosowanie wszystkich odpowiednich środków ograniczających zagrożenie. Szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizmów wodnych. Należy zachować właściwą odległość między obszarami poddanymi działaniu środka a zbiornikami wód powierzchniowych. Odległość ta może zależeć od tego, czy stosuje się techniki lub urządzenia umożliwiające redukcję osadu, — dzikowcnic i innych makroorganizmów glebowych. Warunki zezwolenia muszą obejmować środki ograniczające zagrożenia, takie jak wybór najbardziej odpowiedniego połączenia liczby zastosowań i ich terminów, zastosowanie odpowiedniej dawki oraz, w odpowiednich przypadkach, odpowiedniego stężenia substancji czynnej, — ptaków i ssaków. Warunki udzielenia zezwolenia muszą obejmować środki ograniczające zagrożenie, takie jak rozsądne ramy czasowe stosowania oraz wybór tych form, które minimalizują ryzyko groźące danym gatunkom poprzez swój wygląd zewnętrzny lub obecność czynników zapewniających odpowiedni stopień unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółowe
						<p>— operatorów sprzętu, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, kombinezony, buty gumowe i ochronę twarzy lub okulary ochronne podczas sporządzania mieszanek i jej ładowania oraz czyszczenia sprzętu, chyba że narażenie na działanie substancji czynnej zostało wykluczone dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu i skonstruowaniu sprzętu lub dzięki zamontowaniu specjalnych części ochronnych na sprzęcie.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wdrożenia jednolitych zasad przedstawionych w załączniku VI uwzględnia się wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego karbendazymu, a w szczególności jego dodatki I oraz II.</p> <p>Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze zezwolenia przedstawili sprawozdania na temat występowania problemów zdrowotnych u operatorów sprzętu. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia pewnych informacji, takich jak dane dotyczące sprzedaży i ankieta na temat sposobów wykorzystania, niezbędnych do uzyskania zgodnego z rzeczywistością obrazu warunków wykorzystania oraz ewentualnego wpływu toksykologicznego karbendazymu.”</p>

(1) Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu kontrolnym.

DYREKTYWA KOMISJI 2006/136/WE**z dnia 11 grudnia 2006 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia dinokapu jako substancji czynnej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje dinokap.
- (2) Wpływ dinokapu na zdrowie ludzi i środowisko został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 3600/92, w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 933/94 z dnia 27 kwietnia 1994 r. określającego substancje czynne wchodzące w skład środków ochrony roślin i wyznaczającego państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców przy wykonywaniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3600/92⁽³⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 491/95 z dnia 3 marca 1995 r.⁽⁴⁾, Austria została wyznaczona jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy. Dnia 18 maja 2000 r. Austria przedłożyła Komisji stosowne sprawozdanie z oceny oraz zalecenia, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3600/92.
- (3) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

- (4) Panel Naukowy ds. Zdrowia Roślin, Środków Ochrony Roślin i ich Pozostałości Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „panelem naukowym”) otrzymał dwa pytania dotyczące dinokapu. Pierwsze z pytań dotyczyło tego, czy zaobserwowany u psów wpływ dinokapu na oczy może mieć znaczenie w przypadku ludzi, natomiast pytanie drugie odnosiło się do odpowiedniej wartości wchłaniania przez skórę, jaka mogłaby wynikać z różnych badań udostępnionych przez powiadamiającego. W odpowiedzi na pierwsze pytanie panel naukowy stwierdził, że brak jest informacji wystarczających do potwierdzenia, że wpływ na oczy u psów ogranicza się jedynie do tego gatunku oraz że potrzebne będą dalsze badania na temat tego mechanizmu. W związku z tym panel stwierdził, że skutki zaobserwowane u psów nie mogą zostać uznane za niemające związku z ewentualnym wpływem na ludzi. W odpowiedzi na drugie pytanie panel naukowy stwierdził, że do celów oceny właściwa wartość wchłaniania przez skórę wynosi 10 %. W obu przypadkach zalecenia panelu naukowego⁽⁵⁾ zostały uwzględnione przy sporządzaniu niniejszej dyrektywy oraz odpowiedniego sprawozdania z przeglądu.

- (5) Artykuł 5 ust. 4 oraz artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowią, że włączenie substancji do załącznika I może podlegać ograniczeniom i warunkom. W tym przypadku za konieczne uznaje się ograniczenia dotyczące okresu włączenia oraz upraw objętych zezwoleniem. W ramach pierwotnych środków przedstawionych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt zaproponowano ograniczenie okresu włączenia do siedmiu lat, aby państwa członkowskie w pierwszym rzędzie dokonywały przeglądu środków ochrony roślin zawierających dinokap, które już znajdują się na rynku. Aby zapewnić zgodny z założeniami wysoki poziom ochrony, włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG powinno ograniczać się do tych zastosowań dinokapu, które zostały rzeczywiście zbadane w ramach oceny wspólnotowej i w odniesieniu do których zaproponowane zastosowania zostały uznane za zgodne z warunkami przewidzianymi w dyrektywie 91/414/EWG. Oznacza to, że pozostałe zastosowania, które albo nie zostały zbadane, albo zostały zbadane jedynie częściowo, powinny najpierw zostać poddane całościowej ocenie, zanim można będzie rozważyć włączenie ich do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wreszcie ze względu na niebezpieczne właściwości dinokapu za konieczne uznano zapewnienie zbliżenia na poziomie Wspólnoty określonych środków ograniczających ryzyko, które miały być stosowane przez państwa członkowskie przy udzielaniu zezwoleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/85/WE (Dz.U. L 293 z 24.10.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.1994, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2230/95 (Dz.U. L 225 z 22.9.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 49 z 4.3.1995, str. 50.

⁽⁵⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Zdrowia Roślin, Środków Ochrony Roślin i ich Pozostałości na wniosek Komisji w związku z oceną dinokapu w kontekście dyrektywy Rady 91/414/EWG (Zapytanie nr EFSA-Q-2004-26, opinia przyjęta dnia 30 czerwca 2004 r.).

- (6) Zgodnie z procedurami określonymi w dyrektywie 91/414/EWG decyzję w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej, w tym także określenia środków zarządzania ryzykiem, podejmuje Komisja. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za wdrożenie, stosowanie i kontrolę przewidzianych środków ograniczających ryzyko wynikające ze stosowania środków ochrony roślin. Obawy wyrażone przez wiele państw członkowskich odzwierciedlają ich przekonanie, że dodatkowe ograniczenia są niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka do poziomu, który może być uznany za dopuszczalny i zgodny z wysokim poziomem ochrony, jaki stara się wprowadzić Wspólnota. W ramach zarządzania ryzykiem należy obecnie określić odpowiedni poziom bezpieczeństwa i ochrony dla dalszej produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania dinokapu.
- (7) W związku z tym Komisja ponownie przeanalizowała swoje stanowisko. W celu zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia zwierząt i ludzi oraz ochrony środowiska naturalnego, jaki stara się wprowadzić Wspólnota, uważa się za stosowne, jako uzupełnienie zasad określonych w motywie 5, dodatkowe skrócenie okresu włączenia do trzech zamiast siedmiu lat. Skrócony okres włączenia zmniejszy ponadto ryzyko, gwarantując, że substancja, o której mowa, będzie w pierwszym rzędzie poddana ponownej ocenie.
- (8) Można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające dinokap będą spełniały wymagania określone w art. 5 ust. 1 lit.) a i b) dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań zbadanych i opisanych w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu, pod warunkiem że stosowane będą niezbędne środki ograniczające ryzyko.
- (9) Bez uszczerbku dla ustalenia, że można oczekiwać, iż środki ochrony roślin zawierające dinokap będą spełniały wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, konieczne jest uzyskanie dalszych informacji dotyczących niektórych kwestii szczegółowych. Państwa członkowskie powinny wymagać od posiadaczy zezwolenia dostarczenia informacji na temat zastosowania dinokapu, w tym także wszelkich informacji na temat wpływu na zdrowie operatora sprzętu.
- (10) Status dinokapu, podobnie jak wszystkich substancji włączonych do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, może zostać poddany przeglądowi w świetle wszelkich dostępnych nowych danych, zgodnie z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy. W ten sposób fakt, że data włączenia tej substancji do załącznika I upływa w danym dniu, nie wyklucza przedłużenia okresu włączenia zgodnie z procedurami ustanowionymi w tej dyrektywie.
- (11) Doświadczenie zdobyte w wyniku wcześniejszych włączeń substancji czynnych ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności przy interpretacji obowiązków posiadaczy istniejących zezwoleń w odniesieniu do dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Jednakże to wyjaśnienie nie nakłada na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z dyrektywami przyjętymi do dnia dzisiejszego i zmieniającymi załącznik I.
- (12) Należy przewidzieć rozsądny termin, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia.
- (13) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG obowiązków wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających dinokap w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny odpowiednio zmienić, zastąpić lub cofnąć istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od wyznaczonego powyżej terminu należy przyznać dłuższy okres na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG. Z uwagi na niebezpieczne właściwości dinokapu okres przyznany państwom członkowskim na zweryfikowanie, czy środki ochrony roślin zawierające dinokap jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku dopuszczonych substancji czynnych są zgodne z przepisami zawartymi w załączniku VI, nie powinien przekroczyć trzech lat.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (15) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu i dlatego Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Z chwilą upływu terminu ustanowionego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada ani nie przyjęła zaproponowanego aktu wykonawczego, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec wniosku dotyczącego środków wykonawczych i w związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają one Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub cofają istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających dinokap jako substancję czynną w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności zweryfikują, czy w odniesieniu do dinokapu spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą

wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG państwa członkowskie dokonują ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego dinokap na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej dinokapu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie tej oceny państwa członkowskie ustalają, czy dany produkt spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tego ustalenia, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r., państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie wydane w odniesieniu do środków zawierających dinokap.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG należy dodać następujące pozycje:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Wejście w życie	Wygaśnięcie włączenia	Przepisy szczegółowe
„150	Dinokap Nr CAS 39 300-45-3 (dla mieszaniny izomerów) Nr CIPAC 98	krotonian 2,6-dinitro-4-oktylofenylu i krotonian 2,4-dinitro-6-oktylofenylu, w którym »oktyl« jest mieszaniną grup 1-metyloheptylu, 1-etyloheksylu i 1-propylpentylu	920 g/kg	1 stycznia 2007 r.	31 grudnia 2009 r.	<p>CZEŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego w odniesieniu do następujących upraw:</p> <ul style="list-style-type: none"> — winogrona do produkcji win, <p>przy zastosowaniu dawek nieprzekraczających 0,21 kg substancji czynnej na hektar podczas pojedynczego zastosowania środka.</p> <p>Nie wolno zezwolić na następujące zastosowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rozpylanie strumieniem powietrza, — korzystanie z opylacza plecakowego i innych urządzeń trzymanyh w rękach przez osoby bez specjalnego przygotowania, — stosowanie w ogrodach przydomowych. <p>Państwa członkowskie zapewnią stosowanie wszystkich odpowiednich środków ograniczających zagrożenie. Szczególną uwagę należy zwrócić na ochronę:</p> <ul style="list-style-type: none"> — organizmów wodnych. Należy zachować właściwą odległość między obszarami poddanymi działaniu środka a zbiornikami wód powierzchniowych. Odległość ta może zależeć od tego, czy zastosowano techniki lub urządzenia ograniczające znoszenie, — ptaków i ssaków. Warunki udzielenia zezwolenia obejmują środki ograniczające zagrożenie, takie jak rozsądne ramy czasowe zastosowania oraz wybór tych form, które, poprzez swój wygląd zewnętrzny lub obecność czynników zapewniających odpowiedni stopień unikania przez zwierzęta upraw poddanych działaniu środka zawierającego przedmiotową substancję, minimalizują ryzyko grożące danym gatunkom, — operatorów sprzętu, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, kombinezony, buty gumowe i ochronę twarzy lub okulary ochronne podczas sporządzania mieszanek i jej ładowania oraz czyszczenia sprzętu, chyba że narażenie na działanie substancji czynnej zostało wykluczone dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu i skonstruowaniu sprzętu lub dzięki zamontowaniu specjalnych części ochronnych na sprzęcie,

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (1)	Wejście w życie	Wygaśnięcie włącznie	Przepisy szczegółowe
						<p>— pracowników, którzy muszą nosić odpowiednią odzież ochronną, w szczególności rękawice, jeżeli muszą wejść na obszar poddany działaniu środka przed wpływem przepisowego okresu, po którym dopuszczalne jest kolejne wejście. Okres ten musi wynosić ponad 24 godziny.</p> <p>CZEŚĆ B</p> <p>W celu wdrażania jednolitych zasad przedstawionych w załączniku VI uwzględnia się wnioski ze sprawozdania kontrolnego w sprawie dinokapu, a w szczególności jego aneksy I oraz II.</p> <p>Państwa członkowskie muszą zadbać o to, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze zezwolenia przedstawili sprawozdania na temat występowania problemów zdrowotnych u operatorów sprzętu. Państwa członkowskie mogą wymagać dostarczenia pewnych informacji, takich jak dane dotyczące sprzedazy i ankieta na temat sposobów wykorzystania, niezbędnych do uzyskania zgodnego z rzeczywistością obrazu warunków wykorzystania oraz ewentualnego wpływu toksykologicznego dinokapu."</p>

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 13 listopada 2006 r.

dotycząca zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie zmiany kwoty wkładu finansowego Norwegii przewidzianej w Porozumieniu między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN)

(2006/914/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 302/93 z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii ⁽²⁾ przewiduje w art. 13, że centrum ma być otwarte na udział państw trzecich, które podzielają zainteresowanie Wspólnoty i jej państw członkowskich celami i pracą centrum.
- (2) Porozumienie między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii ⁽³⁾ zostało podpisane w dniu 19 października 2000 r. i weszło w życie w dniu 1 stycznia 2001 r. Artykuł 5 tego Porozumienia określa wkład finansowy Norwegii w prace Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN).

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 24 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 36 z 12.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1651/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 30).

⁽³⁾ Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 24.

- (3) W następstwie rozszerzenia Unii Europejskiej Norwegia wystąpiła z wnioskiem o zmianę wnoszonego przez nią wkładu finansowego w prace ECMNiN.

- (4) Komisja w imieniu Wspólnoty wynegocjowała Porozumienie z Norwegią w sprawie zmiany kwoty wkładu finansowego Norwegii przewidzianej w Porozumieniu między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

- (5) Porozumienie, paraflowane w dniu 11 listopada 2005 r., powinno zostać zatwierdzone,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Porozumienie między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie zmiany kwoty wkładu finansowego Norwegii przewidzianej w Porozumieniu między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN) zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

Tekst porozumienia jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia ze skutkiem wiążącym dla Wspólnoty.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do przesłania noty dyplomatycznej, o której mowa w art. 3 porozumienia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący

POROZUMIENIE

między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie zmiany kwoty wkładu finansowego Norwegii przewidzianej w Porozumieniu między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN)

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA (zwana dalej „Wspólnotą”),

z jednej strony,

ORAZ KRÓLESTWO NORWEGII (zwane dalej „Norwegią”),

z drugiej strony,

PRZYWOŁUJĄC Porozumienie między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN), które zostało podpisane w dniu 19 października 2000 r. i weszło w życie w dniu 1 stycznia 2001 r., w szczególności jego art. 5 ustanawiający wkład finansowy Norwegii w prace ECMNiN;

MAJĄC NA UWADZE, że w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej Norwegia wystąpiła z wnioskiem o zmianę jej wkładu finansowego w prace ECMNiN;

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZE POROZUMIENIE:

Artykuł 1

Artykuł 5 Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN) otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Norwegia wnosi wkład finansowy w działalność centrum zgodnie z postanowieniami określonymi w załączniku do niniejszego Porozumienia, stanowiącym jego integralną część.”.

Artykuł 2

Załącznik do niniejszego porozumienia staje się załącznikiem do Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie udziału Norwegii w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (ECMNiN).

Wzór zawarty w załączniku stosuje się do obliczania wkładu finansowego Norwegii do budżetu ECMNiN od początku roku, w którym niniejsze porozumienie wchodzi w życie.

Artykuł 3

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie otrzymania ostatniej noty dyplomatycznej potwierdzającej spełnienie przez daną Umawiającą się Stronę wymogów prawnych dotyczących wejścia porozumienia w życie.

ZAŁĄCZNIK

Wkład finansowy Norwegii

1. W celu wzięcia pod uwagę możliwego przyszłego rozszerzenia Unii Europejskiej oraz w celu uniknięcia kolejnych zmian kwoty wkładu finansowego stosuje się następujący wzór na obliczanie wkładu Norwegii:

Kwota dotacji wspólnotowej, wyłączając finansowanie Reitor/(liczba państw członkowskich Unii Europejskiej + 1) – 10 %.

2. Niezależnie od liczby państw członkowskich Unii Europejskiej, kwota wkładu finansowego Norwegii nie może być niższa niż 271 000 EUR (według cen z roku 2004). Kwota ta odpowiada kosztom rozszerzenia w przeliczeniu na państwo zgodnie z szacunkami ECMNiN z 2001 r. Kwota ta będzie co roku podlegać korekcie technicznej opartej na tendencjach zmian cen i dochodzie narodowym brutto (DNB) w Unii Europejskiej.
-

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 grudnia 2006 r.

przedłużająca okres obowiązywania decyzji 2002/887/WE w odniesieniu do naturalnie lub sztucznie skarlonych roślin *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. oraz *Pinus* L., pochodzących z Japonii

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5997)

(2006/915/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Zjednoczone Królestwo,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2002/887/WE z dnia 8 listopada 2002 r. upoważniająca do stosowania odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do naturalnie lub sztucznie skarlonych roślin *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. oraz *Pinus* L., pochodzących z Japonii ⁽²⁾ upoważnia państwa członkowskie do wprowadzenia odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin *Chamaecyparis* Spach, *Juniperus* L. oraz *Pinus* L., pochodzących z Japonii, w ograniczonym okresie i z zastrzeżeniem określonych warunków.
- (2) Ponieważ okoliczności uzasadniające upoważnienie do stosowania odstępstw nadal istnieją i nie ma nowych informacji dających podstawy do weryfikacji określonych warunków, okres obowiązywania upoważnienia powinien zostać przedłużony.
- (3) Należy zatem odpowiednio przedłużyć okres obowiązywania decyzji 2002/887/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2002/887/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 akapit pierwszy i drugi, wyrażenia „dnem 1 sierpnia 2005 r. i dnem 1 sierpnia 2006 r.” zastępuje się wyrażeniami „dnem 1 sierpnia 2007 r. i dnem 1 sierpnia 2008 r.”;
- 2) Tabelę w art. 4 zastępuje się poniższą tabelą:

„Rośliny	Okres
<i>Chamaecyparis</i> :	od 1.1.2007 r. do 31.12.2008 r.
<i>Juniperus</i> :	od 1.11.2006 r. do 31.3.2007 r. oraz od 1.11.2007 r. do 31.3.2008 r.
<i>Pinus</i> :	od 1.1.2007 r. do 31.12.2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 12.11.2002, str. 8. Decyzja zmieniona decyzją 2004/826/WE (Dz.U. L 358 z 3.12.2004, str. 32).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 11 grudnia 2006 r.****przewidująca odstępstwo od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin *Vitis L.*, innych niż owoce, pochodzących z Chorwacji lub z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6365)**(2006/916/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

uwzględniając wniosek złożony przez Słowenię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2000/29/WE rośliny *Vitis L.*, inne niż owoce, pochodzące z krajów trzecich zasadniczo nie powinny być wprowadzane do Wspólnoty.
- (2) Słowenia wystąpiła z wnioskiem o odstępstwo umożliwiające przywóz z Chorwacji lub z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii roślin *Vitis L.*, innych niż owoce, na ograniczony okres w celu umożliwienia wyspecjalizowanym szkółkom rozmnażania tych roślin we Wspólnocie przed ponownym wywozem ich do Chorwacji lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.
- (3) Komisja uważa, że ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych nie istnieje dla roślin lub produktów roślinnych pod warunkiem, że rośliny *Vitis L.*, inne niż owoce, pochodzące z Chorwacji lub z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii podlegają szczególnym warunkom ustanowionym w niniejszej decyzji.
- (4) Należy zatem upoważnić państwa członkowskie na ograniczony okres zezwalania na wprowadzenie na ich terytorium takich roślin podlegających szczególnym warunkom.

(5) Upoważnienie to powinno przestać obowiązywać w przypadku stwierdzenia, że szczególne warunki ustanowione w niniejszej decyzji nie są wystarczające do zapobieżenia wprowadzeniu organizmów szkodliwych do Wspólnoty lub nie są spełnione.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE zgodnie z pkt 15 Część A załącznika III do tej dyrektywy, państwa członkowskie są upoważnione do zezwalania na wprowadzanie na ich terytorium roślin *Vitis L.*, innych niż owoce, przeznaczonych do szczepienia na terytorium Wspólnoty i pochodzących z Chorwacji lub z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii (zwanych dalej „roślinami”).

W celu zakwalifikowania do odstępstwa rośliny podlegają, poza wymogami ustalonymi w załącznikach I i II do dyrektywy 2000/29/WE, warunkom ustanowionym w załączniku do niniejszej decyzji oraz są wprowadzone do Wspólnoty pomiędzy dniem 1 stycznia a dniem 31 marca 2007 r.

Artykuł 2

Państwa członkowskie korzystające z odstępstwa przewidzianego w art. 1 przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim najpóźniej do dnia 15 listopada 2007 r.:

- a) informacje dotyczące ilości roślin przywożonych na mocy niniejszej decyzji; oraz
- b) szczegółowe sprawozdanie techniczne z urzędowych kontroli określonych w pkt 6 załącznika.

Każde państwo członkowskie, w którym rośliny są szczepione po wprowadzeniu na jego terytorium, przedstawia również Komisji i pozostałym państwom członkowskim szczegółowe sprawozdanie techniczne z urzędowych kontroli i badań określonych w pkt 8 lit. b) załącznika, najpóźniej do dnia 15 listopada 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

Artykuł 3

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przesyłkach wprowadzanych na ich terytorium zgodnie z niniejszą decyzją, które następnie okazały się nie spełniać wymogów niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Szczególne warunki mające zastosowanie do roślin *Vitis L.*, innych niż owoce, pochodzących z Chorwacji lub z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii objętych odstępstwem przewidzianym w art. 1

1. Rośliny będące materiałem rozmnożeniowym w postaci zrazów w stanie uśpienia odmian Babić, Borgonja, Dišča belina, Graševina, Grk, Hrvatica, Kraljevina, Malvazija istarska, Maraština, Malvasija, Muškat momjanski, Muškat ruža porečki, Plavac mali, Plavina-Plavka, Pošip, Škrlet, Teran, Trnjak, Plavac veli, Vugava lub Žlahtina, które są:
  - a) przeznaczone do szczepienia na terytorium Wspólnoty w miejscach określonych w pkt 7 na podkładkach wyprodukowanych we Wspólnocie;
  - b) zebrane w matecznikach podkładek urzędowo zarejestrowanych w Chorwacji lub w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii. Państwa członkowskie korzystające z tego odstępstwa udostępnią Komisji oraz innym państwom członkowskim wykazy mateczników najpóźniej do dnia 31 grudnia 2006 r. Wykazy te zawierają nazwę odmiany, liczbę rzędów zasadzonych tej odmiany, liczbę roślin w każdym rzędzie dla każdej ze szkółek, o ile są one uznawane za nadające się do wysyłki do Wspólnoty w 2007 r. na warunkach określonych w niniejszej decyzji;
  - c) właściwie opakowane, a opakowania są oznaczone w rozpoznawalny sposób umożliwiającą identyfikację zarejestrowanej szkółki i odmiany.

2. Roślinom towarzyszy świadectwo fitosanitarne wydane w Chorwacji lub w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zgodne z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, na podstawie określonych w nim badań, potwierdzające w szczególności brak następujących organizmów szkodliwych:

Daktulosphaira vitifoliae (Fitch)

Xylophilus ampelinus (Panagopoulos) Willems et al.

Mikoplazma żółknięcia dore'e

Xylella fastidiosa (Well et Raju)

Trechispora brinkmannii (Bresad.) Rogers

Wirus pierścieniowej plamistości tytoniu

Wirus pierścieniowej plamistości pomidora

Wirus pstrzości liści borówki wysokiej

Wirus mozaikowej rozetkowatości brzoskwini

W świadectwie, w pozycji „Dodatkowa deklaracja” podaje się oświadczenie o treści: „Niniejsza przesyłka spełnia warunki ustanowione w decyzji 2006/916/WE”.

3. Urzędowa organizacja ochrony roślin w Chorwacji lub w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zgodnie z pkt 1 b) zapewnia tożsamość i integralność roślin od chwili ich zbioru do chwili ich wywozu do Wspólnoty.
4. Rośliny wprowadzane są przez punkty wprowadzania wyznaczone do tego celu przez państwo członkowskie, w którym się znajdują.

Te punkty wwozu oraz nazwa i adres właściwego organu określonego w dyrektywie 2000/29/WE odpowiedzialnego za każde miejsce wwozu są z wystarczającym wyprzedzeniem podawane przez państwo członkowskie Komisji i udostępniane na żądanie innym państwom członkowskim.

W przypadku, gdy wprowadzenie roślin do Wspólnoty odbywa się w państwie członkowskim innym niż państwa członkowskie korzystające z upoważnienia określonego w art. 1 (zwanego dalej „upoważnieniem”), organy rządowe państwa członkowskiego odpowiedzialne za wprowadzenie informują i współpracują z odpowiedzialnymi organami rządowymi państw członkowskich korzystających z tego upoważnienia w celu zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszej decyzji.

5. Przed wprowadzeniem do Wspólnoty, importer zostaje urzędowo powiadomiony o warunkach ustanowionych w pkt 1–4; wspomniany importer odpowiednio wcześniej powiadamia organy rządowe państwa członkowskiego odpowiedzialne za wprowadzenie o szczegółach każdego wprowadzenia, a państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji szczegółowe informacje o treści powiadomienia, wskazując:
  - a) rodzaj materiału;

- b) odmianę i ilość;
- c) zadeklarowany termin i potwierdzenie punktu wprowadzenia;
- d) nazwy, adresy i lokalizacje określonych w pkt 7 miejsc, w których będą szczepione i składowane zrazy.

Importer powiadamia odpowiednie organy urzędowe o jakichkolwiek zmianach dotyczących wymienionych powyżej szczegółowych informacji, natychmiast po ich wystąpieniu.

Zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o powyższych szczegółowych informacjach i wszelkich zmianach.

Nie później niż dwa tygodnie przed datą wprowadzenia importer powiadamia odpowiedzialny organ urzędowy o miejscach określonych w pkt 7, w których mają być szczepione rośliny.

6. Kontrole, w tym badania w stosownych przypadkach, wymagane na mocy art. 13 dyrektywy 2000/29/WE i zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszej decyzji są przeprowadzane przez odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego korzystającego z upoważnienia oraz, w stosownych przypadkach, we współpracy z odpowiedzialnymi organami urzędowymi państwa członkowskiego, w którym rośliny mają być składowane.

Podczas przeprowadzania takich kontroli, państwo(a) członkowskie również przeprowadza(ją) kontrolę oraz, w stosownych przypadkach, badanie na obecność organizmów szkodliwych określonych w pkt 2. Komisja jest niezwłocznie powiadamiana o każdym przypadku wykrycia takich organizmów szkodliwych. W celu zniszczenia szkodliwych organizmów oraz roślin, w stosownych przypadkach, podejmowane są właściwe działania.

7. Rośliny są szczepione wyłącznie w miejscach urzędowo zarejestrowanych oraz zatwierdzonych do celów tego upoważnienia.

Podmiot, który zamierza szczepić rośliny powiadamia odpowiednio wcześniej odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego, w którym znajdują się miejsca szczepienia, o nazwisku i adresie właściciela takiego miejsca.

W przypadku, gdy miejsce szczepienia znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie korzystające z upoważnienia, odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego korzystającego z upoważnienia powiadamiają odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego, w którym rośliny mają być szczepione, o nazwie i adresie miejsca, w którym rośliny mają być szczepione. Informacje takie są przekazywane w chwili otrzymania od importera wcześniejszego powiadomienia określonego w pkt 5 ust. 4.

8. W miejscach określonych w pkt 7:

a) Rośliny uznane za wolne od szkodliwych organizmów określonych w pkt 2 mogą być następnie wykorzystane do szczepienia na podkładkach pochodzących ze Wspólnoty. Szczepy roślin są następnie przechowywane w odpowiednich warunkach na dostosowanym podłożu hodowli, ale nie powinny być zasadzone i dalej rozwijać się na uprawach polnych. Szczepy roślin pozostają w tych miejscach przez okres nieprzekraczający osiemnaście miesięcy przed wywiezieniem do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą określoną w pkt 9.

b) W okresie po szczepieniu rośliny są w odpowiednim czasie poddane wzrokowej kontroli przeprowadzonej przez odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego, w którym są one szczepione, w celu wykrycia obecności szkodliwych organizmów lub oznak bądź objawów wywołanych obecnością jakichkolwiek szkodliwych organizmów. W wyniku takiej kontroli wzrokowej, szkodliwy organizm będący przyczyną wystąpienia oznak lub objawów zostaje zidentyfikowany na podstawie właściwej procedury badania.

c) Wszystkie szczepy roślin, które podczas przeprowadzania wspomnianej kontroli lub badania określonych w ppkt a) i b) nie zostały uznane za wolne od organizmów szkodliwych określonych w pkt 2 lub powinny podlegać kwarantannie, są niezwłocznie niszczone pod kontrolą odpowiedzialnych organów urzędowych.

9. Wszystkie rośliny powstałe w wyniku pomyślnego szczepienia przy użyciu zrazów określonych w pkt 1 są przeznaczone jako szczepy roślin jedynie do wywozu do Chorwacji lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii. Odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego korzystające z niniejszego upoważnienia zapewniają urzędowo potwierdzone zniszczenie każdej rośliny lub części rośliny niepodlegającej takiemu wywozowi. Przewiduje się prowadzenie rejestrów ilości roślin, które pomyślnie przeszły szczepienie, urzędowo potwierdzonych zniszczonych roślin i roślin ponownie wywiezionych do Chorwacji lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii. Dane te zostają udostępnione Komisji.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 11 grudnia 2006 r.****ustanawiająca wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania choroby niebieskiego języka we Francji w latach 2004–2005***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6382)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)***(2006/917/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W latach 2004–2005 we Francji pojawiły się ogniska choroby niebieskiego języka. Pojawienie się tej choroby stanowiło poważne zagrożenie dla żywego inwentarza Wspólnoty.
- (2) W celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby i możliwie jak najszybszego jej zwalczania, Wspólnota powinna wnieść wkład finansowy w wydatki kwalifikowane poniesione przez państwo członkowskie w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania choroby, zgodnie z decyzją 90/424/EWG.
- (3) Decyzja Komisji 2005/659/WE z dnia 15 września 2005 r. w sprawie wkładu Wspólnoty w finansowanie szczepień przeciw chorobie niebieskiego języka we Francji w latach 2004 i 2005 ⁽²⁾ przyznała wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Francji na poczet wydatków poniesionych w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania choroby niebieskiego języka wprowadzonych w latach 2004–2005 r.
- (4) Zgodnie z wymienioną decyzją przyznano pierwszą ratę w wysokości 150 000 EUR.
- (5) Zgodnie z tą decyzją saldo wspólnotowego wkładu finansowego ma zostać wypłacone na podstawie wniosku złożonego przez Francję w dniu 6 grudnia 2005 r. oraz załączonych dokumentów zawierających wyliczenia wymienione we wniosku.

- (6) W związku z powyższym należy obecnie ustalić całkowitą kwotę wkładu finansowego Wspólnoty w wydatki poniesione w związku ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka we Francji w latach 2004–2005 r.
- (7) Wyniki kontroli przeprowadzonych przez Komisję zgodnie ze wspólnotowymi przepisami weterynaryjnymi oraz warunkami przyznawania wspólnotowego wkładu finansowego wskazują, że nie można uznać całej zgłoszonej we wniosku kwoty wydatków za kwalifikowalną.
- (8) Uwagi Komisji, sposób obliczenia kosztów kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski zostały przekazane Francji pismem z dnia 20 września 2006 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Całkowity wkład finansowy Wspólnoty w wydatki związane ze zwalczaniem choroby niebieskiego języka we Francji w latach 2004 i 2005 zgodnie z decyzją 2005/659/WE ustala się na 250 175 EUR.

Ponieważ zgodnie z decyzją 2005/659/WE wypłacono już pierwszą ratę w wysokości 150 000 EUR, należy wypłacić Francji pozostałą kwotę w wysokości 100 175 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2006/53/WE (Dz.U. L 29 z 2.2.2006, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 244 z 20.9.2005, str. 24.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2006/918/WPZiB

z dnia 11 grudnia 2006 r.

zmieniające i przedłużające wspólne działanie 2006/304/WPZiB dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 kwietnia 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/304/WPZiB⁽¹⁾ dotyczące utworzenia zespołu UE ds. planowania (ZPUE dla Kosowa) na potrzeby ewentualnej operacji zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w ewentualnych innych dziedzinach w Kosowie. To wspólne działanie przestaje obowiązywać w dniu 31 grudnia 2006 r.
- (2) W dniu 11 października 2006 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił przedłużenie mandatu ZPUE dla Kosowa i zgodził się na jego dostosowanie.
- (3) Należy przedłużyć okres obowiązywania wspólnego działania 2006/304/WPZiB oraz odpowiednio je zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2006/304/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 2 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— dalsze prowadzenie planowania i podjęcie działań w celu zapewnienia niezakłóconego przejścia między niektórymi zadaniami Misji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie (UNMIK) a ewentualną operacją UE zarządzania kryzysem w zakresie praworządności i w innych dziedzinach, jakie może określić Rada w trakcie procesu ustalania przyszłego statusu;”

2) artykuł 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Określanie potrzeb ewentualnej przyszłej operacji UE zarządzania kryzysem w zakresie wymaganego sposobu wsparcia, w tym wszelkiego sprzętu, usług i pomieszczeń, oraz sporządzanie odpowiedniego zakresu uprawnień lub specyfikacji technicznej. Proponowanie działań mających na celu pozyskanie wymaganego sprzętu, usług i pomieszczeń i przeprowadzanie tych działań z uwzględnieniem możliwości przejęcia odpowiedniego sprzętu, pomieszczeń i materiałów z dostępnych źródeł, w tym UNMIK, w stosownych przypadkach oraz w przypadkach, gdy jest to wykonalne i opłacalne. Uruchamianie procedur przetargowych i udzielanie zamówień odbywa się w stosownych przypadkach w ramach klauzuli zawierającej lub kontraktów ramowych.

Rekrutacja personelu, który stanowiłby podstawę ewentualnej przyszłej operacji zarządzania kryzysem prowadzonej w ramach WPZiB, mając na uwadze jej szybkie uruchomienie.

Wydanie planu uruchamiania ewentualnej przyszłej operacji UE zarządzania kryzysem.”;

3) skreśla się art. 4 ust. 7;

4) artykuł 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z ZPUE dla Kosowa od dnia 10 kwietnia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. wynosi 3 005 000 EUR.

Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z ZPUE dla Kosowa od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 maja 2007 r. wynosi 10 545 000 EUR.”;

5) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W odpowiednio uzasadnionych wyjątkowych przypadkach, w szczególności w odniesieniu do dostawców oferujących szczególnie korzystne warunki, Komisja może przyznać odstępstwa od zasad pochodzenia mających zastosowanie do zamówień.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 112 z 26.4.2006, str. 19.

6) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Przegląd

Do dnia 15 kwietnia 2007 r. Rada oceni, czy prace ZPUE dla Kosowa powinny być kontynuowane po dniu 31 maja 2007 r., uwzględniając potrzebę niezakłóconego przejścia do ewentualnej operacji UE zarządzania kryzysem w Kosowie.”;

7) artykuł 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze wspólne działanie wygasa w dniu 31 maja 2007 r. lub w dniu uruchomienia operacji UE zarządzania kryzysem, w zależności od tego, który z nich przypada wcześniej.”.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady

E. TUOMIOJA

Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanowienia szczegółowych zasad zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 345 z dnia 20 listopada 2004 r.)

Strony 2 i 43, w tytule rozdziału 14:

zamiast: „PROGRAM JEDNOLITYCH DOPLAT OBSZAROWYCH”,

powinno być: „SYSTEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ”.

Strony 2 i 44, w tytule rozdziału 15:

zamiast: „KOMPLEMENTARNE KRAJOWE DOPLATY BEZPOŚREDNIE”,

powinno być: „UZUPEŁNIAJĄCE KRAJOWE PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNIE”.

W rozdziałach 14 i 15:

zamiast: „dopłaty”,

powinno być: „płatności”.

W rozdziałach 14 i 15:

zamiast: „arealy”,

powinno być: „obszary”.

W rozdziale 15:

zamiast: „krajowe komplementarne dopłaty bezpośrednie”,

powinno być: „uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie”.

Strona 43, w artykule 134:

zamiast: „Minimalny rozmiar kwalifikującego się areалу na jedno gospodarstwo

Minimalny rozmiar kwalifikującego się areálu na jedno gospodarstwo, za który można wnioskować dopłaty, na poziomie wyższym od 0,3 ha, jak postanowiono w art. 143b ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, został określony w załączniku XX.”,

powinno być: „Minimalna wielkość kwalifikującego się obszaru na jedno gospodarstwo

Minimalna wielkość kwalifikującego się obszaru na jedno gospodarstwo, na którą można wnioskować o płatności, na poziomie wyższym od 0,3 ha, zgodnie z art. 143b ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, została określona w załączniku XX.”.

Strona 43, w artykule 135:

zamiast: „Areeły rolne

Areeły rolne w ramach programu dopłat za jeden obszar, jak postanowiono w art. 143b ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zostały określone w załączniku XXI.”,

powinno być: „Obszary rolne

Obszary rolne w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, zgodnie z art. 143b ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zostały określone w załączniku XXI.”.

Strona 43, w artykule 136:

zamiast: „do programu dopłat za jeden obszar”,

powinno być: „do systemu jednolitej płatności obszarowej”.

Strona 43, w artykule 137 ust. 2:

zamiast: „2. We wniosku o jednolitą dopłatę obszarową podaje się arealy kwalifikujące się na mocy postanowień zawartych w art. 143b ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”,

powinno być: „2. We wniosku o jednolitą płatność obszarową podaje się obszary kwalifikujące się zgodnie z warunkami zawartymi w art. 143b ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”.

Strona 43, w artykule 138 ust. 1:

zamiast: „wizji lokalnej”,

powinno być: „kontroli na miejscu”.

Strona 43, w artykule 138 ust. 1:

zamiast: „wyznaczony obszar”,

powinno być: „stwierdzony obszar”.

Sprostowanie do wspólnego działania Rady 2006/867/WPZiB z dnia 30 listopada 2006 r. rozszerzającego i zmieniającego mandat Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej (EUMM)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 335 z dnia 1 grudnia 2006 r.)

Na str. 48 art. 3:

zamiast: „Artykuł 3

Kwota referencyjna przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z EUMM w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. wynosi 2 318 000 EUR. Kwota ta obejmuje także wydatki na zakończenie EUMM.”,

powinno być: „Artykuł 3

Kwota referencyjna przeznaczona na pokrycie wydatków związanych z EUMM w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. wynosi 3 863 583 EUR. Kwota ta obejmuje także wydatki na zakończenie EUMM.”.
